INFORMACE
KRÁLOVÉHRADECKÉ
DIECÉZE

ročník XXIV / 2014

25 Kč

IKD

7/8

Společný život velmi obdarovává

Rozhovor se sestrou Anežkou Bednářovou

Po stopách historie diecéze

„Můj dárce mi pomohl, a tak i já chci udělat něco pro druhé“

Karmelitánské knihkupectví

Knihkupectví U Sv. Ignáce, Chelčického 8, Jičín
tel.: 493 721 967, e-mail: jicin@kna.cz
Knihkupectví U Katedrály,
Velké nám. 36, Hradec Králové, tel.: 495 063 173,
e-mail: hradec@kna.cz

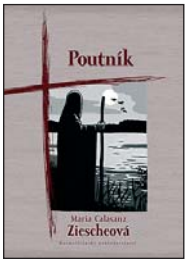

Maria Calasanz Ziescheová

Poutník

Osmé století – neklidná doba plná válek a násilí. Právě do ní je zasazen příběh biskupa Pirmina, který se stal zakladatelem a také prvním opatem kláštera Reichenau na ostrově v Bodamském jezeře. Napínavý román je ideální čtení na léto.
Brož., 269 s., 249 Kč

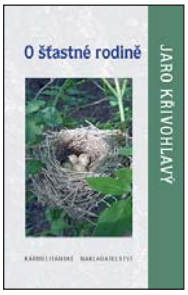

Jaro Křivohlavý

O šťastné rodině

Rozsahem nevelká knížka českého odborníka na rodinné vztahy prof. Jaro Křivohlavého se snaží rodině pomoci zaujmout k problémům a těžkostem v soužití nadějnější postoj, aby nepropadala panice ani katastrofickému myšlení a naučit ji tvořivým způsobem zvládat změny.
Brož. 96 s., 99 Kč

Nakladatelství Paulínky

Jungmannovo nám. 18, 110 00 Praha 1
tel. 224 818 757.
On-line knihkupectví:
www.paulinky.cz objednavky@paulinky.cz

Kateřina Šťastná

Jedeme v tom spolu Umíš v tom chodit i po svatbě?

Autorka vede čtenářky předchozího dílu k prvním krůčkům v manželství. Nabízí odpovědi na praktické otázky i na takové, které zůstávají mnohdy nevyřčeny. Její zkušenost je obohacena svědectvím mnoha dalších novomanželek i novomanželů.
Brož., 95 s., 135 Kč
Tato novinka navazuje na starší titul: **Umíš v tom chodit? O hledání spokojeného partnerského vztahu.**

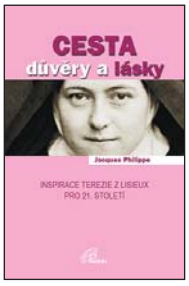

Jacques Philippe

Cesta důvěry a lásky

Inspirace Terezie z Lisieux pro 21. století

Na mnoha příkladech ze života světice je ukázáno, že některá její vnuknutí jsou nesmírně cenná i pro dnešního člověka, zejména ve chvílích obtíží a zkoušek, a prozrazuje, jak prožívat Terezčinu důvěru ve všech oblastech života tak, aby nesla své plody. *Brož., 160 s.*

F. Fernández-Carvajal

Rozmluvy s Bohem (4b)

19.–23. týden

Den po dni kniha nabízí možnost vstoupit do vztahu s Bohem, mluvit s ním o věcech každodenního života a učit se v Božím světle nacházet odpovědi pro svůj život. *Váz., 376 s., 259 Kč*

Nakladatelství Portál

Portál, s. r. o., Klapkova 2, 182 00 Praha 8
www.portal.cz
www.facebook.com/nakladatelstvi.portal

Cynthia L. Copeland

Knížka proti nudě – 300 her a aktivit pro každou příležitost

Autorka vymyslela pro rodiče hry použitelné téměř v každé všední situaci, při návštěvě restaurace, obchodu, při jízdě v autě, při stání ve frontě atd. Děti stačí jen inspirovat a jejich hravost a fantazie jim dovolí hrát si kdekoli s čímkoli jen s využitím toho, co se v dané chvíli nabízí. V knížce najdou podněty rodiče kojenců i dospívajících. A pár rad tu naleznou také čekající rodiče...
Brož., 272 s., 259 Kč

Torey L. Hayden

Sebranka

Čtivý příběh čtyř dětí, z nichž každé si už stihlo prožít svoje, a jejich učitelky, která občas překročí hranice své profese a do jejich osudů se vžívá více, než by se od ní čekalo, osloví čtenáře předchozích knih Torey L. Hayden. Kniha je určena zájemcům o skutečné příběhy s psychologickou tematikou a lidem, kteří se věnují práci s dětmi s handicapem a poruchami chování.
Brož., 264 s., 379 Kč
Vychází také jako e-kniha.

Poutě v roce jubilea

Výročí 350 let života naší diecéze nabízí mnoho možností, jak ve farnostech i vikariátech celý rok prožít. Jednou z nejvýraznějších společných akcí jsou poutě. Jubileum je jimi přímo vymezeno: na Nový rok, o slavnosti Matky Boží, otec biskup Jan Vokál ve Svatodušní katedrále zasvětil celou diecézi Panně Marii. V Srdci diecéze začala – a v listopadu bude také zakončena – poutní novéna. Tradiční poutní místa osmi vikariátů budou hostit věřící diecézní i hosty odjinud.

Je to už čtvrt století, kdy poutě mohly opět získat své původní poslání a připomenout české společnosti, že Církev Kristova v podzemí, ústraní i za zdmi kostelů nejen přežila, ale zůstala věrna svému Pánu, aby se nadechla k novému životu. Pro sebe i pro druhé, pro Boha, společnost i celý svět.

Co pouť znamenala kdysi a co by i dnes měla přinášet a dávat? Dávné úsloví „bez oběti není pouti“ připomíná, že dříve – kráčelo se pěšky a cesta byla opravdu poutí – měly tyto výpravy své pevné místo v ročním kalendáři. A bývaly velikou událostí! Zblízka i zdaleka sešly se davy věřících, aby byly ve společenství, pospolu. V atmosféře slavnostní i radostné, aby se potěšily, povzbudily, zavzpomínaly… Středem byla slavnostní bohoslužba, modlitby, procesí, průvody. Ano, byla to slavnost! Příbuzní a známí několika generací se setkávali v často již dávno opuštěném rodišti, aby se pozdravili a aspoň na chvíli pobyli spolu; popovídali, zazpívali si, přiťukli na zdraví. Po mnohé generace bylo samozřejmostí, že si lidé udělali čas nejen na sebe, ale společně i na Boha. Poutě byly radostnou oslavou života víry…

Svět je dnes zaplaven moderními komunikačními prostředky a zdálo by se, že pouti ve své původní „staromódní“ podobě už ztratily své poslání, sílu i půvab. Jenže čím výkonnější je bezduchá technika, tím více lidi – i nejbližší v jedné rodině – od sebe odděluje a vzdaluje. U poutí je tomu vždy – zaplať Bůh! – právě naopak. Pro moderní společnost, která se už sama v sobě nevyzná, jsou poutě věřících překvapivou, nečekanou a také dobrou příležitostí k obnovení společného života. Spěchající a sami sebou uštvaní jedinci mohou náhle spatřit – a v údivu i sledovat – zástupy natěšených lidí, kteří nespěchají, jsou pěkně a slavnostně oblečeni, zpívají, nesou nějaké… co to je? – a těch dětí všude kolem! Tolik jich u nás není ani v celé škole…

Ano, i dnes mají poutě zásadní význam pro život společnosti. Věřící *putují*, aby se sešli, pookřáli na duchu, vykonali zpověď a dali do pořádku své vztahy, setkali se s Pánem Ježíšem při adoraci i svatém přijímání, aby osvěžili duši. Česká společnost už dlouho potřebuje, aby si vrátila důstojnost. Jednou z příležitostí je srpnová Pouť rodin do Žďáru nad Sázavou – tím, že nevěřící většina uvidí na vlastní oči věřící. Uvidí, jak svou víru prožívají, že ji nesou dál, aby byla záležitostí všech – jednotlivce i celých rodin, společenství i společnosti, Církve i české země. Ve Žďáře nad Sázavou se sejde mnoho lidí zblízka i daleka. A hezké je, že tam může vyrazit opravdu každý. I ten, kdo si myslí, že Bůh není a taková pouť není vůbec pro něho. Je pro rodiny, společenství Církve, českou společnost, opravdu pro každého.

Modleme se, abychom na konci srpna prožili radostné – a slavnostní – setkání rodin i celé jedné rodiny Božích dětí. Kéž je to pouť, která českou společnost pozdvihne, mnohé přivede blíže k Bohu a ukáže cestu těm, kteří nechtějí, nevědí, váhají a stojí…

P. Jindřich Tluka

Vydává: Biskupství královéhradecké, Velké nám. 35, 500 01 Hradec Králové; Redakce IKD, Velké nám. 35, 500 01 Hradec Králové, tel.: 495 063 422, e-mail: ikd@bihk.cz, Šéfredaktor: Mgr. Luděk Bárta, tel.: 737 215 332; redakční rada: P. ICLic. Karel Moravec, ThLic. Ing. Marie Zimmermannová, Ing. Hana Demlová, Mgr. Bronislava Halbrštátová, Mgr. Petr Polehla, Ph.D., Mgr. Ludmila Horáčková, Jana Karasová. **Sazba a tisk:** Garamon, s. r. o., Hradec Králové, Evidenční číslo: MK ČR E 10261. Měsíčník. Cena: 25 Kč. Roční předplatné: 275 Kč. Bankovní spojení: Raiffeisenbank, a. s., Hradec Králové, č. ú. 1016004393/5500, var. symbol 551, specifickým symbolem je evidenční číslo čtenáře (viz adresní štítek). Uzávěrka příštího čísla: 10. 8. 2014. Vychází s církevním schválením. **Redakce si vyhrazuje právo na krácení dodaných textů.** Foto na titulní straně Luděk Bárta.

Obsah

Duchovní slovo – Poutě v roce jubilea 3
Rozhovor – S. M. Anežka Bednářová 4
Gesta víry a zbožnosti – Prostrace 8
Krátké zprávy z diecéze 10
Po stopách historie diecéze 14
Sociální služby Oblastní charity pomáhají konkrétním lidem 20
Osobní zprávy 21
Liturgický servis a zprávy z biskupství 22
Pozvánky na akce 23
Program Akademických týdnů 26
Charitní listy 27

Společný život velmi obdarovává

V klidné části města nedaleko historického centra Hradce Králové se nachází řeholní dům Školských sester de Notre Dame. Jak už název kongregace napovídá, mají sestry co dočinění se vzděláváním a výchovou mládeže. Nesmírný kus práce například v minulosti odvedly v péči o sluchově postižené děti v Ústavu pro hluchoněmé. Komunisté se jim odvděčili vyhnáním do zpustlého pohraničí a zákazem pedagogické činnosti. Po sametové revoluci přichází obnova jejich života, nicméně společenské poměry už jsou docela jiné a sestry musí hledat nové cesty, jak žít svoje povolání. S generální představenou, sestrou **Anežkou Bednářovou**, jsme hovořili o minulosti, současných aktivitách, chuti žít zasvěcený život a tichém svědectví řeholnic.

Kde má váš řád kořeny?

V Lotrinsku ve Francii. V roce 1597 se během vánoční noci zasvětila naše zakladatelka Alexie le Clerc spolu s dalšími dívkami Bohu a Panně Marii. Všechny toužily konat co nejvíce dobra. Díky moudrému vedení kněze sv. Petra Fouriera byl po dvaceti letech v Římě jejich řád Kanovniček sv. Augustina z kongregace Notre Dame schválen. Jeho posláním byla již od prvních let výchova a vyučování mladých dívek, protože vliv ženy a matky na duchovní i mravní růst budoucích generací je nesmírný. Blahoslavená Alexie měla sen, kde jí Panna Maria svěřila dítě a řekla: *„Vezmi toto dítě a starej se, aby rostlo“*. Řád se postupně rozšířil do okolních zemí, včetně Německa. Tam však došlo na jeho zrušení. Pomyslnou štafetu převzala Kongregace Chudých školských sester de Notre Dame, kterou jako novou větev rodiny Notre Dame s hlavním sídlem v Mnichově založila horlivá žačka původních sester bl. Terezie Gerhardingerová.

Co přivedlo kongregaci do Čech?

Řekla bych, že nutnost. Jeden z kněží českobudějovické diecéze, P. Gabriel Schneider, se zabýval myšlenkou na zkvalitnění výchovy a vyučování dívek ve svém okolí. Viděl negativní dopady v rodinách, které často způsobovala nedostatečná výchova matek. Přál si vybudovat školu, kde by patřičné vzdělání zajišťovaly řeholní sestry. Zkusil pozvat sestry z Mnichova, ale brzy přišly tak velké potíže, že to vypadalo na zhroucení celého plánu. Nakonec doporučil českobudějovický biskup Jan Valerián Jirsík P. Schneiderovi, aby založil přímo českou větev Školských sester de Notre Dame. Rok 1853 se tak stal začátkem rozkvětu nového společenství. Potřeba kvalitní výchovy a vyučování dívek vzbudila zájem mnoha mladých žen o vstup do nové kongregace a v den smrti P. Gabriela v roce 1867 již bylo v Čechách patnáct působišť sester včetně Prahy a Hradce Králové. Hlavním domem – mateřincem – se stal bývalý františkánský klášter v Horažďovicích. V době před druhou světovou válkou pracovalo v Českých zemích přes tisíc sester.

Začátek působení sester v Hradci patří tedy do raného období kongregace. V jaké době přišly?

Do Hradce Králové pozvali Školské sestry de Notre Dame městští radní na podzim roku 1858, již pět let po založení kongregace. Vyučovaly na čtyřtřídní dívčí škole a staraly se o Opatrovnu, která byla v roce 1885 změněna na mateřskou školu. Nacházela se v blízkosti katedrály v domě, kde nyní sídlí rektorát Univerzity Hradec Králové. Budovu vysvětil 30. září 1858 biskup Karel Hanl. Největší zásluhu na příchodu sester měl tehdejší školní rada, P. Jan Mareš. Komunita čítala sedm sester a dvě kandidátky. V roce 1860 přišly „notredamky“ také do Heřmanova Městce a Nového Bydžova.

Před rokem 1900 sestry zakoupily pozemek ke stavbě nové klášterní budovy na nynější Pospíšilově třídě. Tato budova sloužila také jako Penzionát pro dívky a byla vysvěcena před začátkem školního roku 1901/02. Aktivit přibývalo – časem vznikl kurz pro vzdělávání učitelek mateřských škol, hudební škola, kurz pro vzdělání industriálních učitelek, kurzy šití a vaření a odborná škola pro ženská povolání. Ve třicátých letech se areál rozrostl na druhé straně zahrady o další školní budovu. Dnes se v ní nachází hlavní sídlo kongregace. V archivu jsem navíc objevila, že existovaly plány ještě na třetí spojovací objekt, ale přišla válka a ani poválečné poměry nedovolovaly na něco podobného pomyslet.

Sestry také převzaly vedení domácnosti v chlapeckém semináři Boromeu, kde pak sloužily po celou dobu jeho trvání. Domácnost vedly rovněž v diecézním kněžském semináři a krátce i v biskupské rezidenci.

Zůstalo jen u Hradce?

Rozhodně ne. V hradecké diecézi působily na mnoha místech. Kromě výše zmíněných to byl například Červený Kostelec, Žamberk, Humpolec, Opočno, Holice, Nasavrky, Jičín, Zásmuky, Nová Paka, Choceň, Vysoké Mýto, Chrast, Rychnov, Čáslav, Nový Hradec Králové, Kostelec nad Orlicí a další. Dnes si většina lidí ani neuvědomí, kde všude sestry pracovaly. Možná pár pamětníků si

ještě vzpomene. Ve většině případů šlo o opatrovny a sirotčince, popřípadě šicí a hudební školy.

Sestry se podílely také na výchově neslyšících dětí. To byla v té době průkopnická činnost.

Biskup Jirsík založil v roce 1871 v Českých Budějovicích Ústav pro hluchoněmé. Hradecký biskup Hais patrně po jeho vzoru také vnímal potřebu odborné péče o neslyšící ve své diecézi. Proto v roce 1881 dal podnět k založení Diecézního ústavu pro hluchoněmé, na památku sňatku korunního prince Rudolfa s belgickou princeznou Stefanií nazvaného Rudolfinum. Školské sestry de Notre Dame již měly praxi v péči o tyto děti v Budějovicích a v Praze, takže výchovná činnost v Rudolfinu připadla jim. Ústav vznikl na místě dvou domů na rohu ulice Dlouhá v místě, které dnes známe pod názvem Na hradě. Spravovalo ho ustanovené kuratorium, v jehož čele stál hradecký biskup. Později malá kapacita zařízení vedla biskupa Brynycha k rozhodnutí o stavbě nové budovy na dnešní Pospíšilově třídě. V ústavu bývalo přibližně šedesát až sedmdesát dětí. Na novém místě sídlil od roku 1902 a kromě válečných let tam zůstal až do února 1952, kdy byl přestěhován do Hořiček. Sestry v něm mohly pracovat do roku 1957. Tehdy dostaly všechny výpověď.

Jak probíhala výuka?

Z vyprávění vím, že mnoho učebnic a pomůcek pro neslyšící neexistovalo. Sestry však byly vynalézavé, samy si vytvářely sešity a malovaly dětem obrázky pro snadnější pochopení věcí, které my bereme jako samozřejmost. Neslyšící děti se rozvíjely i nacvičováním různých představení a akademií pro veřejnost.

Co pro vaše sestry znamenal nástup komunistů k moci?

Ve školním roce 1949/50 již nesměly být otevřeny kongregační školy. Sestry hledaly jiné uplatnění, ale v srpnu 1950 přišel od SÚC (Státní úřad pro věci církevní) rozkaz, že se musí přestěhovat do Zlatých Hor a Javorníku u Jeseníku. Když se ptaly na důvod vystěhování z vlastních domů, bylo jim úsečně řečeno: *„Stát je potřebuje pro jistý účel…“* Celkem bylo vystěhováno ze svých působišť nebo kongregačních domů 634 našich sester. Navíc dostaly příkaz, že zařízení kláštera musí nechat na místě. Nejbolestnější bylo stěhování starých sester z Mateřince Horažďovice. Z tzv. útulku pro přestárlé sestry bylo převezeno do Štemplovce u Opavy 141 sester. K domu přijelo v noci z 2. na 3. srpna devadesát jedna sanitek a celý následující den vezly sestry do Štemplovce, kam dorazily až po dvacáté druhé hodině. Ovšem nákladní auta, která vezla postele, dorazila až po dalších dvou hodinách. Na pomoc při stěhování byli nasazeni vojáci.

Je asi zbytečné se ptát na jejich pocity. Přesto, víte, jak vyhnanství nesly?

Sestry se utěšovaly, že za tři roky se zase vrátí do svých domů. Potřebovaly mít nějakou naději. Ale netušily, že tento stav bude trvat čtyřicet let.

Velmi těžce, ale v duchu tiché oběti, nesly tuto situaci vzdělané učitelky, které už nesměly učit. Ty mladší byly nasazeny do továren. Později se některé dostaly do ústavů pro děti s postižením a mohly alespoň nějak pracovat ve výchovné činnosti. Ústavy byly zřizovány zásadně v pohraničí, kde postižené děti ani sestry tolik nevadily.

Nakolik bylo omezeno vaše fungování?

Nový mateřinec kongregace vznikl v Javorníku u Jeseníku. Komunisté činnost sester pečlivě kontrolovali a mnohé věci byly nařizovány z „vyšších míst“. V prvních dvaceti letech nebyl možný kontakt se sestrami v zahraničních provinciích, nešlo svolat ani generální kapitulu.

Při všech těchto těžkostech na děti a mládež nezapomínaly. Svěřovaly je v modlitbě Boží otcovské péči.

● Praha 2012 Vyšehrad – oslava 200 let od narození P. Gabriela Schneidera

Od roku 1976 žilo v Hradci Králové několik sester v kanovnickém domě „na padesátce“. Byly vesměs důchodového věku a měly na starost vaření kněžím a výpomoc v katedrále. Mnoho kněží, tehdejších bohoslovců a dalších lidí na ně dodnes rádo vzpomíná. V roce 1968 vstoupilo do kongregace oficiálně několik sester. Ale v dalších letech byly přijímány sestry jen tajně. Nesměly chodit v řeholním oděvu a ani se k ostatním sestrám příliš hlásit. Například v Javorníku byly zaměstnány v paramentní dílně Charity. Bydlely v domečku za hlavní budovou, kde se o jejich formaci nenápadně starala jedna k tomu určená sestra. Nemohlo se ani před ostatními sestrami prozradit, že ta děvčata vstoupila do noviciátu, nebo ho dokonce mají za sebou. A protože podnik zároveň sloužil jako učňovské praktické středisko, přítomnost mladých dívek nebyla tak nápadná.

Sametová revoluce vrátila církvi i společnosti svobodu. Jaká byla první porevoluční léta?

Po listopadu 1989 přišla naděje na svobodné působení v poslání, které máme uvedeno jako hlavní charisma v řeholních pravidlech. Jde o výchovu a vyučování. Bylo potřeba hodně odvahy k novým rozhodnutím. Přicházely nové sestry, zahájila se školská činnost. Mnoho energie vyžadovaly opravy domů, jednání s úřady a starost o všechny sestry, včetně těch starších. Jsem vděčná tehdejším představeným za jejich odvahu i oběti, které s nadšením přinášely, aby udělaly potřebné kroky pro nastávající generace.

A co současný život kongregace?

Dnes máme asi dvě stě padesát sester, z toho v České republice necelých sedmdesát. Generalát sídlí v Hradci Králové, zdejší komunita čítá osmnáct sester. Dále máme domy v Praze, v Českých Budějovicích, v Kardašově Řečici a v Horažďovicích. V Českých Budějovicích provozujeme již dvacet let Mateřskou školu „U sv. Josefa“. Na jiných místech sestry učí na církevních nebo i státních školách. Věnují se katechezím a programům pro děti a mládež. Snaží se tak naplňovat poslání, které dostala naše zakladatelka bl. Alexie: *„Vezmi toto dítě a starej se o něj, aby rostlo“*. Nemyslí se tu ani tak na růst tělesný, ale spíše duchovní a osobnostní. Chceme, aby děti rostly ve víře, v lásce a měly pravou křesťanskou naději. Stává se, že nás díky dětem osloví rodiče, protože sami zatoužili po Bohu. Viděli nadšení a odhodlání svých dětí a znovu chtějí třeba po dlouhých letech přijímat svátosti, nebo dokonce se nechat pokřtít.

● Praxe studentek v Mateřské škole sester v období první republiky

Vaše řeholní domy se nachází také v zahraničí.

Členíme se do čtyř provincií. Už v roce 1910 byly sestry pozvány učit děti českých vystěhovalců ve Spojených státech amerických do Nebrasky a Iovy. Vznikla tam samostatná provincie, která má dnes čtyřicet tři členek.

V roce 1939 po vzniku Slovenského štátu vznikla další provincie. Dnes sestry v Novom Mestě nad Váhom provozují základní školu a gymnázium.

Na území Sudet existovala početná Mariánskolázeňská provincie. Po roce 1945 musely sestry odejít do Bavorska. Nakonec se ukázalo, že bolestné přestěhování bylo proměněno v požehnání. Po celou dobu se svobodně věnovaly výchově a vyučování, zatímco u nás se na čtyřicet let vše zastavilo. Bavorská provincie má více než šedesát členek.

Nemohu opomenout naši misii v Kazachstánu. To už je porevoluční záležitost. V současné době tři sestry pracují ve farnosti Balchaš. Před nedávnem jsem se odtamtud vrátila z vizitační cesty. Byla to zajímavá zkušenost. Jiný ráz krajiny a přírodních podmínek, jiná kultura a setkání s bohatstvím i chudobou. Lidé tu potřebují naději a také objevit svou lidskou důstojnost. Ti, kterým sestry pomáhají, jsou jim velmi vděční.

Jaké je podle vás místo řeholí v životě církve?

Kdybychom církev přirovnali k zahradě, pak řeholní společenství v ní představují ty různorodé květy, které tvoří krásu a nádheru, přestože je každý druh květů jiný. Malý, velký, bohatý i obyčejný. Květy nás obdarovávají krásou. Naše duše potřebuje povznesení krásou. Existence řeholníků je krásou, která obdarovává. Autenticky prožívané zasvěcení je tichým, ale silným svědectvím o Boží lásce, velebnosti i moci. Řeholník uvěřil, že jen Bůh jej může naplnit

radostí a štěstím, odpověděl na Boží lásku přijetím pozvání k radikálnímu následování podle evangelia. Ví, že Bůh není ten, kdo bere, ale spíše ten, kdo dává, jak o tom svědčila nedávno sestra Cristina Scucci během italské televizní zpěvácké soutěže. Chraňme se však vidět řeholní život příliš světským pohledem, který chce hodnotu druhých vnímat především podle výkonu či ekonomické efektivity. Pak by musela ta zahrada být jen pole obilí a brambor. Samozřejmě, že řeholníci pracují a snaží se vykonávat dílo, ke kterému je Bůh pozval. Ale žijí především pro Krista, aby byli s Ním. Svědčí o zacílení na věčnost, a tím vyzývají ke správnému uspořádání hodnot v životě. Řeholní život je tedy krásou a bohatstvím církve.

● Křížová cesta s dětmi v zahradě sester – Velký pátek 2014

Jak jste se stala řádovou sestrou?

Moje hledání směru života se odehrávalo ještě v době před listopadovou revolucí. Vnímala jsem, že Bůh si nějak vede můj život. Zahrnoval mě pozorností i skrze druhé okolo mne. Zachycovala jsem, že si mě zvlášť všímá. Rostly ve mně touhy mu nějak odpovědět, ale nevěděla jsem přesně jak. Hledala jsem, a očekávala, že mi Hospodin dá najevo, jestli mám žít v manželství nebo nějakým způsobem v zasvěcení. Nebylo to jednoduché. Ale myšlenka na cestu zasvěcení mi dávala hluboký pokoj, proto mě více přitahovala. Představila jsem si budoucnost na jedné i na druhé straně, a naslouchala srdci, jak by to vnímalo. Vyhrávalo zasvěcení. Proto jsem na toto pozvání odpověděla ano.

Chtěla jste rovnou vstoupit k sestrám de Notre Dame?

To právě ještě ne. Po rozhodnutí pro zasvěcení mi ještě zbývalo vyřešit, jakou má mít vůbec podobu. Věděla jsem, že se nemohu rozhodovat čistě podle svých kritérií. To by se stal velký omyl, kterého bych mohla litovat. Svěřila jsem toto nasměrování zase Hospodinu a slíbila mu, že na první pozvání, které zachytím, odpovím „jdu“. A skutečně se stalo, že pozvání přišlo skrze jistou situaci, a já jsem vnitřně poznala, že je to ono. Vyšla jsem, a kongregace, do které jsem vstoupila, mě přivedla ke službě, po které jsem vlastně toužila. Dvacet let jsem se mohla věnovat především katechezi dětí a také pastoraci nemocných. Ale i svou současnou službu ve vedení vnímám jako Boží výzvu. Přestože je ta služba náročná, toužím, aby Pán mohl skrze mne naplňovat svůj plán.

Co je na životě v klášteře těžké a co naopak obohacuje?

Často to, co si člověk sám dělá těžkým, protože přistupuje k věcem s malou vírou a malou ochotou nést kříž a vzdávat se svého já. Kdysi se někdo ptal nějakých řeholníků: *„Co je v řeholním životě nejtěžší?“* Odpověděli: *„Společný život.“* A pak se ptali: *„Co je nejkrásnější?“* Odpověděli: *„Společný život.“*

Společný život velmi obdarovává. Nejen krásnými vztahy v komunitě, ale i pravdivým a zároveň láskyplným upozorněním na naše nedostatky. Upozornění musí být vždy konstruktivní. Opravdové bratrství a sesterství je velkou školou společenství, kterou má být každá komunita. Pak může být obdarováním a posilou třeba i pro rodiny nebo jiné skupiny lidí. A naopak rodiny mohou být příkladem pro život v řeholní komunitě. To je ta velikost vzájemného obdarovávání.

Nakolik může řeholní život oslovit dnešní mladé lidi?

Mohla bych začít vypočítávat, jak je mentalita dnešního člověka konzumní, sebestředná, zaměřená na prospěch, nestabilní a neochotna se k něčemu vážně zavázat, ale ničemu by to nepomohlo.

Mohou dnes mladí slyšet Pánovo volání? Ano. Ale obvykle brzy to, čím jsou obklopeni, jim ho přehluší. Je to jako podobenství o rozsévači z evangelia.

Povolání je však velké tajemství a zároveň nezasloužený dar. Co se týká řeholního života, mají mnozí mladí lidé velmi malé nebo i zkreslené poznání. Kdyby měli možnost nahlédnout do hlubší podstaty zasvěcení, kdyby zakusili autentické svědectví řeholníků, jistě by změnili svůj pohled. Ale především si musíme uvědomit, že ten, kdo povolává je Bůh.

Pokud se dnes setkám s nějakým novým povoláním, uvědomuji si, že tady v mé blízkosti, v tomto človíčku, mocně působí Bůh. Napadne mne vždy věta ze Starého Zákona: *„Zuj si opánky, neboť tady je půda svatá…“*

Luděk Bárta

Gesta víry a zbožnosti

Prostrace

První člověk – Adam – byl stvořen Hospodinem z prachu země. Byl stvořen zcela svobodně k tomu, aby byl jeho obrazem. Z lásky mu Bůh vdechl život a povolal ke společenství se sebou a v tom Adama jako lidé bez rozdílu následujeme. *„Bůh nikoho nepotřebuje,“* konstatoval později velký svědek rodící se křesťanské víry Irenej z Lyonu († asi 202), ale neopomněl k tomu dodat i svou vlastní zkušenost: *„Těm, kdo potřebují jeho, nabízí své společenství.“* Zneužitím vlastní svobody však do lidského života už na samém počátku vstoupil hřích. Země, ze které byl člověk vzat, se najednou stává zdrojem utrpení a bídy, protože z ní musí v potu tváře dobývat chléb a to až do té doby, než se sám do ní vrátí. (srov. Gn 3,17–19)

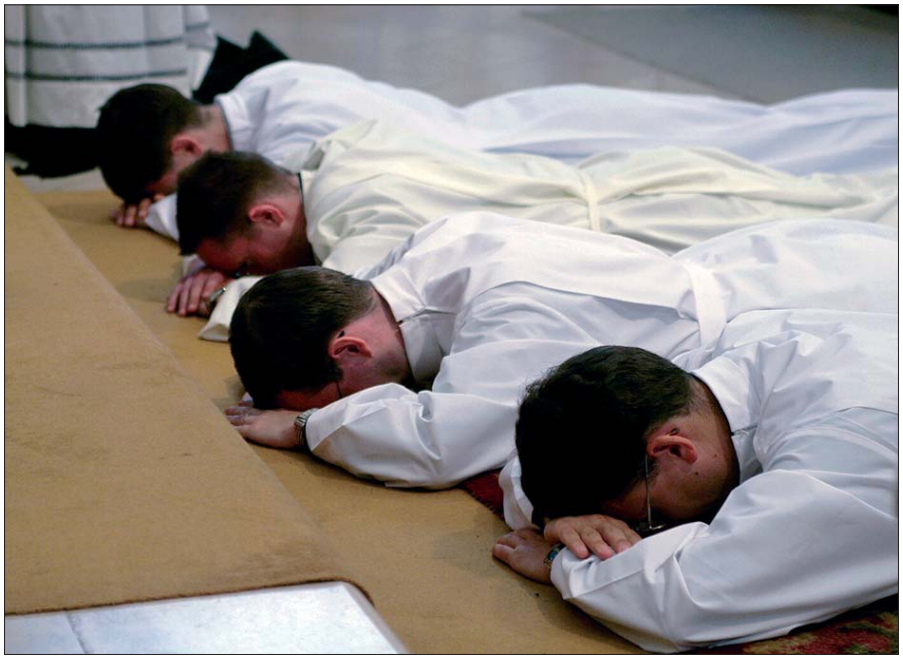

● Úplná prostrace vyjadřuje naprostou odevzdanost Bohu. Je pevnou součástí obřadů kněžského svěcení ve všech stupních, foto: archiv autora

Držet se při zemi, přikrčovat se či dokonce na ní přímo ležet může člověk z mnoha důvodů. V přirozeném světě to činí nejčastěji ve chvíli, kdy nechce být spatřen okolním světem, ať už se sám chystá k útoku nebo se před ním ukrývá. Takové jednání je motivováno především strachem o vlastní život a člověk takto většinou jedná ryze intuitivně. Nedobrovolnou prostraci (tj. ležení na zemi) znali v Orientě všichni poražení. Z Egypta a z Asýrie jsou známy reliéfy s vyobrazenými otroky ležícími na zemi a prosícími o milost.

Prostrace je velmi zvláštním modlitebním gestem. Člověk *„padá na tvář“*, čili rozprostírá své tělo k zemi, zároveň si tak zakrývá svou tvář a svůj pohled odvrací dobrovolně od slunce a od světla, které symbolizuje život. Duchovní význam prostrace využívá všech přirozených asociací a vztahuje je přímo k Bohu. Ten samozřejmě není v žádném případě vnímán jako útočník usilující člověku o život. Prostrace však má vyjádřit propastnou rozdílnost mezi člověkem a jeho Tvůrcem – Bohem. Prorok Izaiáš zaznamenává Hospodinova slova, která jsou klíčem k hlubšímu pochopení tohoto krajního gesta: *„O kolik totiž převyšují nebesa zemi, o to se liší mé chování od vašeho a mé smýšlení od smýšlení vašeho.“* (Iz 55,9) Bůh nepodléhá žádným pokušením, ani pokušení dát pocítit protivníkovi či hříšníkovi svou sílu. Naopak: jedině on může projev lidské slabosti proměnit v sílu.

Uchvacující moc Boží

Prostrací lidé uznávají Boží velikost a velkolepost jednání, která prostřednictvím milosti vstupuje do jejich života a navzdory zmiňované rozdílnosti mezi lidmi a Bohem jim dává možnost žasnout nad jeho láskou promlouvající z veškerého stvoření. K budoucímu patriarchovi Abrahámovi (tehdy ještě Abrámovi), prvnímu velkému vůdci židovského národa, pronáší Hospodin velkolepé zaslíbení, když se mu dává poznat při uzavření smlouvy. *„Já jsem Bůh všemohoucí, choď stále přede mnou a buď bezúhonný. Mezi sebe a tebe kladu smlouvu; převelice tě rozmnožím.“* Abram padl na tvář, když k němu takto Hospodin promluvil. (Gn 17,1b-2) Udělal by někdo z nás v takové chvíli něco jiného?

Rovněž Mojžíš padá nejprve na kolena a potom na tvář, když se setkává se „strašlivými projevy“ Boží moci (mysterium tremendum) na hoře Chorebu. Stejně tak činí o něco později i velký vojevůdce Jozue při zjevení před dobytím Jericha, kdy spatřuje tajemnou postavu *„velitele Hospodinova zástupu“* (Joz 5,15), vždyť skrze něj tajemně promlouvá sám Bůh! Učený Origenes († 253) vyložil tuto pasáž dokonce christologicky. Vztáhl ji na Krista, v němž Jozue poznává toho, který má přijít. *„Je snad jiný velitel zástupů než náš Pán Ježíš Kristus?“* – ptal se svých současníků. I proroci Ezechiel (1,28) a Daniel učinil s Bohem

podobnou zkušenost: *„Slyšel jsem zvuk jeho slov, a jak jsem zvuk jeho slov uslyšel, přišly na mě mrákoty a padl jsem na tvář, totiž tváří na zem. A hle, dotkla se mě ruka a zatřásla mnou, takže jsem se pozvedl na kolena a dlaně rukou.“* (Dan 10,9-10) V Novém zákoně sklonily svou tvář až k zemi (declinarent vultum in terram) ženy, které první den po sobotě přišly časně zrána k hrobu, aby v gestu hlubokého úžasu i bázně vyslechly od dvojice andělů zvěst, které se nelze nabažit: *„Proč hledáte živého mezi mrtvými? Není zde, byl vzkříšen.“* (srov. Lk 24,3-6) V liturgii má prostrace jako gesto hluboké úcty nad nepochopitelným tajemstvím Božího sestupování do lidských dějin své místo především u řádu kartuziánů a v některých komunitách trapistů. Ti padají na tvář během slov proměňování při slavení eucharistie a při slovech zmiňujících tajemství Vtělení při Vyznání víry.

Modlitba odevzdání

Tváří tvář nezadržitelně se blížícímu utrpení odchází v krajní úzkosti Kristus do Getsemanské zahrady, aby se pomodlil. List Židům hovoří o této události bohoslužebným jazykem. *„Ačkoliv to byl Boží Syn, naučil se poslušnosti z utrpení, jímž prošel, tak dosáhl dokonalosti a všem, kteří ho poslouchají, stal se původcem věčné spásy.“* (Žid 5,8-9) Kristus začíná jednat jako kněz. Je knězem i obětí: přináší totiž Bohu sám sebe. Přináší lásku i poslušnost. Bezprostřední přípravou k této oběti nejvyššího řádu je modlitba v odevzdanosti v Getsemanské zahradě. Matoušovo a Markovo evangelium výslovně zmiňují, že padl tváří k zemi. (Mt 26,39; Mk 14,35) *„Přišli na místo zvané Getsemane. Ježíš řekl svým učedníkům: ‚Počkejte tu, než se pomodlím.‘ Pak vzal s sebou Petra, Jakuba a Jana. Přepadla ho hrůza a úzkost. A řekl jim: ‚Má duše je smutná až k smrti. Zůstaňte zde a bděte!‘ Poodešel od nich, padl na zem (procidebat super terram) a modlil se, aby ho, je-li možné, minula tato hodina.“* (Mk 14,32-35) Ježíš právě tehdy vložil svou lidskou vůli do vůle Boží. Podle Josefa Ratzingera (pozdějšího papeže Benedikta XVI.) je právě tento svobodný úkon Ježíšovy vůle jádrem našeho vykoupení.

Prostratio perfecta

Gesto odevzdanosti je svým obsahem i formou hodno následování. Kněží padají na tvář před křížem na Velký pátek. Úplná prostrace – prostratio perfecta – je hlubokým a intimním vyjádřením naprosté odevzdanosti do Boží vůle i při liturgii kněžského svěcení (ve všech třech stupních) a při obřadech skládání řeholních slibů. Jde nejen o zřetelné fyzické gesto sebezřeknutí se s jasně vyjádřenou prosbou, aby moc Boží lidský život kandidáta zcela zastínila a naplnila, ale i vyjádřením touhy, *„aby se sami stali obětí“* (formulace z liturgie svěcení). Ještě ve středověku při litaniích při svěcení leželi tváří k zemi nejenom kandidáti, ale i biskup na znamení vzájemné jednoty a společné modlitby. O půvabné gesto je např. prohloubena liturgie svěcení v Peru. Aby byla lépe naznačena vazba mezi budoucími kněžími a svátostí eucharistie, je zde starobylou tradicí zasypávat je při prostraci okvětními plátky červených a bílých růží.

Prostrace může mít i kajícný rozměr (tzv. prostratio venia). Vzorem takového jednání je židovský král David, vlastně poměrně rozporuplná postava Starého zákona. Dokázal mimořádným způsobem spolupracovat s Bohem, ale stejně tak byl schopen i velkých provinění. Největším z nich bylo, když vědomě poslal na smrt Uriáše, manžela krásné Betšeby, ke které zahořel nezřízenou touhou. Po těžkém porodu však šlo Betšebě o život a stejně tak i narozenému chlapci. Po sedm dní konal David pokání, trýznil své tělo posty a v modlitbách ležel před Hospodinem (2 Sam12,16). Biblická tradice mu připisuje slavný kající žalm Miserere (žalm 50), který prý složil právě v těchto dnech. V křesťanství zůstala zachována kajícná prostrace především ve východní církvi (nazývaná se tu metania), na západě se v takové situaci ujalo spíše klečení se sepjatýma rukama, s výjimkou některých mnišských řádů (cisterciáků a trapistů) a rovněž u dominikánů (tzv. veniae petitio).

P. Radek Martinek

PAPEŽSKÁ MISIJNÍ DÍLA

Misijní den 2014 aneb setkání dětí z Misijních klubek v Chocni

13. září, 10–16 hodin
kostel sv. Františka Serafinského

Program pro děti i dospělé začíná v 10 hodin v kostele sv. Františka Serafínského a vyvrcholí v 15 hodin mší svatou, při které vstoupí do Papežského misijního díla dětí další členové.

V programu, který bude v kostele a na farní zahradě, se můžete dále těšit na nový misijní film z Keni, výtvarné dílny, hry, zpívání, divadélko, bubnování, liturgický tanec, velký výběr misijních materiálů a další překvapení. Organizátoři prosí o přivezení výrobků na Misijní jarmark®. Výtěžek akce podpoří projekty Papežských misijních děl.

Bližší informace u Bronislavy Halbrštátové, diecézní ředitelky PMD v hradecké diecézi, e-mail: bronislava.halbrstatova@seznam.cz, tel. 731 598 992

Svatořečení papežů očima obyvatel Nepomucena

O kanonizaci velikých papežů Jana XXIII. a Jana Pavla II. jste již jistě četli hodně, i přesto si však dovolím nabídnout ještě jedno zastavení nad touto velikou událostí z pohledů obyvatelů naší koleje.

Když jsme se my bohoslovci v sobotu před svatořečením vrátili do Nepomucena po velikonočních prázdninách, skoro jsme jej nepoznávali. Naše oáza klidu uprostřed velkoměsta se proměnila v bzučící dům plný poutníků, kteří přijeli do Říma, aby se účastnili té veliké slávy. I my jsme to měli v plánu, ale vůbec nebylo jisté, jakým způsobem. Dostat se na Svatopetrské náměstí by znamenalo jít tam už v sobotu večer, přespat vsedě v některé z bočních uliček a ráno doufat ve šťastný průchod na náměstí... To se nám přece jen nechtělo a ani jsme neměli potřebné vybavení v podobě skládacích stoliček.

Proto někteří z nás spolu s většinou sester boromejek vstali v celkem rozumnou dobu a šli na některá z míst v Římě, kam byla bohoslužba přenášena na velkoplošné obrazovky. Tak se sešlo mnoho lidí u baziliky Santa Maria Maggiore, u Colossea, u psacího stroje (promiňte, u památníku Vittoria Emmanuele) a podobně. Jiní šli směrem k Vatikánu, kde se sice nedostali přímo na náměstí, ale zakotvili alespoň u Andělského hradu, který byl též obklopen obrazovkami.

Několika z nás se podařilo dostat se ještě o kousek dál. Večer před slavností totiž jeden z kněží přinesl pár lístků do sektoru pro klérus přímo na náměstí, to ovšem ještě neznamenalo, že se tam dostaneme, nikdo netušil, jaké budou u Svatého Petra davy. Kolem půl sedmé ráno jsme tedy tři bohoslovci a jeden z kněží – hostů, P. Leoš Ryška z televize Noe, oblečeni v klerikách vyrazili pěšky z Nepomucena, je to něco přes šest kilometrů, a věřili, že se nám nějak podaří na náměstí dostat. Všechno šlo kupodivu velmi rychle, lístky zafungovaly, a tak necelé dvě hodiny před zahájením bohoslužby jsme již spokojeně seděli na židlích asi sto metrů od oltáře... Stalo se tak něco, v co jsme se ani neodvažovali doufat.

● Spokojený úsměv a čekání na začátek mše svaté

Opravdu husarský kousek se však povedl našemu otci rektorovi. Ten se jakožto doprovod našich otců kardinálů a biskupů (mezi nimi byl i náš otec biskup Jan) dostal přes všechny kontrolní stanoviště a přímo u oltáře pak přede mší pomáhal jednomu ze sakristiánů s přípravou hostií pro koncelebranty. Díky tomu mohl celou mši svatou prožít v bezprostřední blízkosti Svatého otce Františka i emeritního papeže Benedikta.

Myslím však, že ať už jsme tuto vzácnou slavnost prožili kdekoli, byl to pro nás hluboký zážitek církve a její univerzality. Ať u Colossea, na náměstí sv. Petra nebo přímo u oltáře, stáli vedle sebe lidé z celého světa, různého zaměstnání, postavení, kultur, ale všichni stejné víry a se stejným úmyslem – děkovat Bohu za lidi naplněné Duchem svatým, které nám posílá v pravý čas. Plným právem se o tomto dni mluví jako o dni čtyř papežů. Dva svatořečení, jeden emeritní, jeden v úřadě. Po dlouhých staletích máme opět dva papeže a neznamená to veliký průšvih, ale přesně naopak – požehnání. S velkou radostí jsme se ten den vraceli ze mše svaté.

Jan Pitřinec

Noc kostelů je za námi, začíná se připravovat další ročník

(lb) – V polovině června se v Brně sešli diecézní koordinátoři Noci kostelů, aby na dvoudenním setkání zhodnotili letošní ročník. Řešily se zde ale už také organizační záležitosti Noci kostelů pro nadcházející rok

V královéhradecké diecézi se letos oficiálně přihlásilo celkem 193 kostelů, z toho 55 bylo z nekatolických církví (evangelíci, husité, baptisté, adventisté, pravoslavní).

K Noci kostelů u nás bohužel už tradičně patří také deštivé počasí, což platilo i letos, přesto si v tento večer našlo cestu do otevřených kostelů a modliteben téměř třicet tisíc návštěvníků, mezi nimi bylo velké množství dětí. Organizátoři pro ně připravili zajímavé programy, k hojně navštíveným patřila různá divadelní představení, „dobrodružné“ hry v kostelech a jejich okolí, ale třeba také dětské koutky s hračkami.

Dospělé návštěvníky jako každoročně nejvíce lákaly prohlídky obvykle nepřístupných prostor (věže, půdy, krypty, zvonice...), různé přednášky a koncerty. Svoje posluchače si nalezla také svědectví. *„Návštěvníci si vyslechli úvodní slovo P. Wiesława Kalemby o Roce povolání, tak i vyprávění dvou zaměstnankyň Hospice sv. Anežky v Červeném Kostelci. To, že posluchače jejich zážitky s nemocnými opravdu zaujaly, se dalo poznat z množství dotazů a po skončení i z osobních rozhovorů,“* prozradila za organizátory z Černčic Alžběta Nováková.

● Stínové divadlo v Černčicích představilo velikonoční příběh, foto: Alžběta Nováková

V Hradci Králové byl program jedné noci – Noci kostelů – rozšířen na týdenní akci, která pod názvem Týden otevřených kostelů nabídla setkání a vzájemné poznání věřících a nevěřících Hradečáků. *„Přestože počty návštěvníků na jednotlivých programech zůstaly trochu za očekáváním, ti, kteří se účastnili, se cítili naší nabídkou pozitivně osloveni. Navázala se výborná spolupráce s kinem Biocentrál a prohloubily ekumenické kontakty v rámci města,“* hodnotí organizátor Martin Suchomel. Program nabídl divadelní a filmová představení, přednášky a koncerty. *„Osobně si nejvíce cením sobotního večera v kostele Panny Marie. Děkovné modlitby ve stylu Taizé s chvílemi ticha mi přišly jako výborný nápad a podle počtu příchozích zaujal nejen mě,“* svěřuje se Martin Suchomel. Evangelizační týden v neděli uzavřela zahradní slavnost pro rodiny v klášteře u sester de Notre Dame.

„Ráda bych touto cestou poděkovala všem organizátorům Noci kostelů ve velkých městech i malých vesničkách. Vím, že za touto jedinou nocí je skryta řada hodin obětavé práce, přípravy programu, úklidu … Jen díky úsilí a obětavému nasazení místních pořadatelů může Noc kostelů každoročně otevírat brány našich velkolepých chrámů i malých, často téměř zapomenutých kapliček. Ohlasy návštěvníků dokazují, že to má smysl,“ dodala diecézní koordinátorka Stanislava Kučerová.

Poděkování za přínosnou duchovní obnovu s Mons. ThLic. Bohumilem Kolářem

Diecézní centrum pro seniory a Diecézní středisko Marianum v Janských Lázních uspořádaly od 12. května do 15. května duchovní cvičení. Čtyři mše svaté, přes deset promluv i modlitby růžence vedl vzorně a příkladně devadesátiletý významný katolický kněz Mons. Bohumil Kolář, kanovník při sv. Vítu v Praze, emeritní přednášející na Katolické teologické fakultě Univerzity Karlovy v Praze. Děkuji mu za vděčné účastníky z různých míst ČR. Domů jsme se vraceli povzbuzení a posilnění optimismem a radostnou zvěstí Ježíše Krista a Panny Marie.

Jiří Uhlíř

Duchovní hudba v katedrále Svatého Ducha

V neděli 15. června byla při mši svaté provedena Missa Kyrie fons bonitatis (Hospodine, studnice dobroty) od Jiřího Strejce pro sbor a varhany. Tato skladba vznikla v roce 1964 z podnětu tehdejšího kapitulního vikáře Václava Javůrka, který oslovil skladatele s prosbou, aby zkomponoval mši v českém jazyce, tak jak to tehdy umožnil Druhý vatikánský koncil. Skladba je určena zejména ke slavnostním příležitostem a lze ji zařadit k autorovým vrcholným kompozicím. Na provedení spolupracovaly tři chrámové sbory z naší diecéze – sbor kostela Panny Marie v Hradci Králové, sbor kostela sv. Bartoloměje z Pardubic a chrámový sbor z Vrchlabí.

Jiří Strejc (1932–2010) působil od roku 1957 jako ředitel kůru v katedrále Sv. Ducha v Hradci Králové a těžištěm jeho bohaté tvorby byla zejména chrámová a varhanní hudba. Méně známá, ale poměrně rozsáhlá, je i jeho tvorba profánní. Pozornost však zasluhují i ostatní aktivity Jiřího Strejce, mezi něž patří činnost koncertní, sbormistrovská, organologická a v neposlední řadě i pedagogická. Provedení skladby iniciovala Společnost přátel Jiřího Strejce, která se snaží pečovat o pozoruhodný hudební odkaz tohoto autora.

Václav Uhlíř

Setkání trvalých jáhnů

Dne 24. května se v Pardubicích uskutečnilo setkání trvalých jáhnů královéhradecké diecéze s jejich manželkami. Hostem setkání byl P. Jan Linhart, biskupský vikář pro pastoraci a spirituál kněží diecéze královéhradecké. Po společné mši svaté v kostele sv. Bartoloměje pokračovalo setkání na faře, a to neformální diskusí na aktuální témata života a služby trvalých jáhnů a jejich rodin. Na setkání bylo znát, že se společenství jáhnů a jejich manželek už roky pravidelně setkává, že tvoří opravdovou duchovní rodinu, ve které je možné důvěrně sdílet radosti i problémy. Všichni účastníci proto ocenili otevřenou atmosféru, která panovala při diskuzi. Otec Jan ochotně odpovídal na otázky, a své povzbuzení pro naši práci završil požehnáním.

Bronislava Halbrštátová

● Společná fotografie na závěr setkání

Červnová pouť k výročí se uskutečnila v Broumově

(lb) – Na čtvrté z devíti poutí k jubileu diecéze a Roku povolání se věřící sešli v sobotu 14. června v broumovském klášterním kostele sv. Vojtěcha. Mše svatá začala v 11.00 hodin a jejím hlavním celebrantem byl tentokrát pomocný biskup a generální vikář Josef Kajnek. Na poutníky kromě Mše svaté čekal další program v podobě prohlídek kláštera a přednášky o životě benediktinů. Tu pronesl převor břevnovského kláštera P. Prokop Siostrzonek. Odpoledne se konala také vycházka po městských kostelech. Pouť zakončila modlitba v děkanském kostele sv. Petra a Pavla. Na organizaci čtvrté pouti diecézní novény se podílely vikariáty Náchod a Trutnov. Novéna pokračuje nejbližšími poutěmi 6. července na Chlumku u Luže, 16. srpna v Neratově a 13. září v Želivě.

● Mši svatou sloužil světící biskup Josef Kajnek, foto: Luděk Bárta

Setkání seniorů královéhradecké diecéze připomnělo arcibiskupa Otčenáška

Již podesáté se v Hradci Králové sešli senioři na svém tradičním diecézním setkání. Program byl koncipován na připomenutí někdejšího hradeckého biskupa Karla Otčenáška. Po bohoslužbě se světícím biskupem Josefem Kajnekem v kostele Nanebevzetí Panny Marie následoval v sousedním Novém Adalbertinu blok tematických přednášek. Své příspěvky přednesli generální vikář Mons. Josef Socha, dlouholetá spolupracovnice arcibiskupa Otčenáška paní Marcela Němečková a jezuita P. Jan Rybář. *„Děkuji za hezky prožitý víkend, setkání mi pomohla prohloubit vztah k Bohu a sejít se s podobně naladěnými lidmi,“* nešetřila slovy chvály účastnice z litoměřické diecéze paní Lída Šumová. Diecézní setkání seniorů zakončil koncert chlapeckého sboru Bonu pueri na počest arcibiskupa Otčenáška. Akci připravilo Diecézní centrum pro seniory.

Veronika Čepelková

Léto patří festivalům, i těm s duchovní hudbou

Kuks, Heřmanův Městec, Želiv, ale třeba také malinké Chotěborky nedaleko Jaroměře nabídnou o prázdninových víkendech bohatý hudební program. Hudební léto Kuks se z důvodu celkové rekonstrukce hospitalu přesunulo do kostela Povýšení sv. Kříže v nedalekém Choustníkově Hradiště. Konfrontaci barokní a soudobé hudby přinese 19. července koncert, na kterém vystoupí hobojista Vilém Veverka a cembalistka Barbara Maria Willi. V kontrastu k barokním dílům zazní v závěru koncertu ve světové premiéře skladba psaná na objednávku festivalu Hubertské převleky hraběte Šporka od profesora pražské AMU Ivana Kurze na téma Hubertské árie. Sólistou čtvrtého koncertu 2. srpna bude kytarový virtuos Pavel Steidl. Na koncertu uslyšíme díla českých šlechticů baroka (J. A. Losy, F. H. Lobkovic ad.), dále pak hudbu C. J. Mertze a N. Paganiniho. Závěrečný koncert 16. srpna bude patřit uznávanému souboru Collegium Marianum. Na repertoáru koncertu budou kromě děl J. M. Leclaira a G. Ph. Telemanna čeští autoři 18. století. V novodobé premiéře zde budeme moci slyšet jednu z flétnových sonát Václava Vodičky. Všechny koncerty začínají v 18 hodin.

Želivskému festivalu Musica figurata dominují dvě novodobé premiéry skladeb českých autorů: Musica in Luctu – postní kantáta ze želivského archivu od řádového skladatele Anselma Fridricha, a kantáta Samuela Capricorna, rodáka z Žerčic u Mladé Boleslavi. První z nich zazní v sobotu 2. srpna od 20 hodin v kostele Narození Panny Marie v podání souborů Musica Florea a Collegium Floreaum. Druhá potom o týden později v sobotu 9. srpna ve stejný čas na stejném místě v podání souboru Motus Harmonicus pod vedením Jakuba Michla. Zajímavé koncerty nabídne i doprovodný program mezinárodní letní školy duchovní hudby Convivium 2014, která se v želivském klášteře koná od 16. do 24. srpna. Kompletní program naleznete na internetových stránkách musicafigurata.cz.

● Corvus Quartet na festivalu v Heřmanově Městci, foto: Marek Výborný

Hudební léto v Heřmanově Městci připravilo svůj jubilejní desátý ročník. Hudební léto je vyhledávanou nabídkou pro posluchače, kteří si oblíbili skloubení klasické hudby a duchovního prostředí kostela sv. Bartoloměje. Za deset let vystoupila v Heřmanově Městci řada špičkových varhaníků. Aleš Bárta, který patří mezi to nejlepší, co varhanní scéna v ČR nabízí, vystoupí 20. července v neobvyklém aranžmá společně s Českým saxofonovým kvartetem s programem nazvaným „Proměny“. Mladí houslisté a violisté z celého světa zpestří i letos festivalový program vynikajícími výkony nastupující generace. Koncert „Mládí par excellence“ 3. srpna představí účastníky mezinárodních smyčcových kurzů prof. Milana Vítka z Litomyšle. A na závěr 17. srpna si pořadatelé přichystali špičkové profesionální těleso Komorní filharmonie Pardubice s dirigentem Markem Louženským a houslistkou Zdeňkou Vránovou. Všechny koncerty začínají v 17 hodin v kostele sv. Bartoloměje.

Byla by škoda opomenout nenápadnou vísku Chotěborky nedaleko Jaroměře. V působivém prostředí kostela Nanebevzetí Panny Marie a sousední fary se koná dvacátý ročník festivalu Hudební léto. Koncerty začínají vždy v 18 hodin, před nimi je od 17 hodin sloužena Mše svatá. V sobotu 19. července nabídne Vzpomínka na výročí narození a úmrtí Bedřicha Smetany (1824–1884) výběr árií a duet z jeho oper, 9. srpna zahraje Sedláčkovo kvarteto, 16. srpna Spring duo Slávky Vernerové-Pěchočové na klavír a Petra Vernera na housle a violu.

Redakčně zpracoval Luděk Bárta

Malá kaple sv. Anny v Jaroměři se dočká opravy

Vpravo v kopci mezinárodní silnice vedoucí Husovou ulicí směrem ke Špici v Jaroměři na Pražském Předměstí se nachází zajímavá a charakteristická stavba venkovského baroka, kaple svaté Anny se zazděnou studánkou. Kaple byla vystavěna v období vrcholícího baroka v roce 1752 z dobrovolných příspěvků zbožných farníků a vysvěcena byla u studánky na základě povolení královéhradeckého biskupa hraběte Vratislava z Mitrovic v úterý 19. června 1753 za slavného procesí ke studánce v úpatí kaple. Tak byla založena tradice zdejších svatoanenských poutí. Za císaře Josefa II. byla v roce 1786 prodána v dražbě magistrátnímu radovi Ignáci Vackovi.

Současný stav kaple je bohužel alarmující. Stavba potřebuje celkovou opravu fasády i střechy. Na jarním jednání zástupců města a farnosti padlo rozhodnutí o její obnově. Ta bude spočívat v rekonstrukci vnějšího pláště kaple, opravě střešní krytiny z pozinkovaného plechu včetně nátěru, opravě vápenné štukové fasády včetně nátěru, opravě kamenných prvků soklu a krycích desek a jejich nátěru proti vlhkosti a obnově skleněné výplně dveřních křídel s ochranou proti vandalismu.

Jiří Uhlíř

● Neutěšený současný stav kaple sv. Anny, foto: Josef Wencl

Vedoucí Misijních klubek si vyměnily zkušenosti z práce ve farnostech

Ve čtvrtek 12. června přijely na děkanství v Ústí nad Orlicí vedoucí Misijních klubek z královéhradecké diecéze. Patnáct účastnic se seznámilo a podělilo o své zkušenosti v misijní výchově dětí. Setkání koordinovala diecézní ředitelka Papežských misijních děl Bronislava Halbrštátová, která ukázala nové materiály, upozornila na misijní webové stránky a hlavně povzbudila k dalším misijním aktivitám.

„Uskutečnit toto setkání byl dobrý počin, protože jsme se mohly dozvědět, jak fungují jiná misijní klubka. Například co dělají s dětmi ve svých farnostech,“ řekla po jeho skončení Terezie Jakubcová.

Jana Motlová

Jáhenské svěcení

(lb) – Jáhenské svěcení bohoslovců hradecké diecéze připravujících se ke kněžské službě se uskutečnilo 28. června v 9.30 v katedrále Svatého Ducha v Hradci Králové. Vzkládáním rukou a modlitbou biskupa Jana Vokála ho přijali čtyři kandidáti Filip Dušek, Tomáš Enderle, Ondřej Kunc a Miloš Pachr.

Letní putování po stopách historie diecéze

Následující přehled představuje místa, kde se koná diecézní novéna k oslavě výročí 350 let diecéze. K nim jsme přidali další, která sehrála v historii diecéze svoji podstatnou úlohu a byla by škoda je opomenout. Někde se sice už diecézní poutě uskutečnily, to však neznamená, že se tam nemůžete vypravit jindy. Letní měsíce k tomu přímo vybízejí.

● Hradec Králové, katedrála Svatého Ducha, foto: Luděk Bárta

Hradec Králové

V průběhu staletí se o katedrálu nejen dělili, ale také o ní pečovali královny, měšťané i biskupové. Za součást svého života ji považuje každý hradecký patriot, ať už se hlásí k církvi nebo ne. Představovat její historii by bylo na stránkách IKD nošením dříví do lesa, tak opravdu jen krátce. Za iniciátorku stavby budoucí katedrály se obecně považuje královna Eliška Rejčka. Kostel byl vystavěn z režné cihly, typického materiálu pro nedaleké Slezsko. Další královnou, která zasáhla do jeho stavebního vývoje, byla Alžběta Pomořanská. Po smrti svého manžela Karla IV. se odebrala do Hradce a usídlila se na zdejším hradě. Díky ní byl chrám Svatého Ducha ke konci 14. století dokončen. V období husitských válek se město přiklonilo na stranu husitů a stalo se jejich důležitým opěrným bodem na východě Čech. Výraznou roli hráli také kněží od Svatého Ducha Ambrož a později Jan Rokycana. Katolický kněz začal u Svatého Ducha působit až od roku 1623. Založení biskupství s sebou přineslo povýšení kostela na katedrálu jako sídelní kostel biskupa. Dnešní podobu získala katedrála v letech 1864–1901, kdy byla opravena a regotizována architektem Františkem Schmoranzem. Diecézní novéna byla v katedrále zahájena zasvěcením Neposkvrněnému srdci Panny Marie a představením nového znaku. Její závěr se rovněž odehraje v katedrále 22. listopadu při oslavě patrona diecéze sv. Klementa.

Libice nad Cidlinou

Z roviny Polabí vystupuje bývalé slavníkovské hradisko jen mírně a už vůbec nic nesvědčí o jeho dramatické historii. Jeden z masakrů z úsvitu dějin našeho státu dokonale překryla zelená tráva luk a okolní lužní lesy na soutoku Labe a Cidliny. Hlavní sídlo rodu Slavníkovců, z něhož pocházel sv. Vojtěch, bylo při útoku 28. září 995 zcela zdevastováno. Vládnoucí Přemyslovci tímto krokem odstranili své potenciální konkurenty pošilhávající po knížecím stolci. Pozdější patron hradecké diecéze se v té době nacházel v Římě, kam po neshodách s českým knížetem Boleslavem II. a šlechtou odešel. Zpráva o osudu otcovského rodu ho definitivně utvrdila v rozhodnutí s Čechy už nic nemít a místo návratu se připravoval na misijní cestu do Pruska. Na ní o dva roky později nalezl mučednickou smrt.

Samotná Libice po dobytí rychle ztrácí význam, od 13. stol. je v písemných pramenech zmiňována jako pouhá ves. Doklady středověké úcty ke sv. Vojtěchu

● Libice nad Cidlinou , sousoší sv. Vojtěcha a Radima od Vojtěcha Adamce, foto: Luděk Bárta

nalezneme v naší diecézi spíše v románském kostele sv. Jakuba ve vsi Jakub nedaleko Kutné Hory, kde se na jižní zdi mezi dalšími světci nachází reliéf sv. Vojtěcha.

První archeologický průzkum libického hradiště se uskutečnil v roce 1948 a od té doby pokračuje systematické bádání, které pomohlo vrátit Slavníkovce do kontextu české historie. O propagaci rodiště sv. Vojtěcha jako poutního místa se velkou měrou zasloužili královéhradecký biskup Karel Otčenášek a jeho nástupce v úřadu Dominik Duka. Bronzové sousoší sv. Vojtěch a jeho bratra Radima bylo slavnostně odhaleno v souvislosti se svatovojtěšským miléniem. Hlavní pouť se koná vždy v sobotu po 23. dubnu, ale místo můžete samozřejmě navštívit kdykoliv. Z Poděbrad sem podél Labe vede příjemná cyklostezka.

● Litomyšl, probošstský kostel Povýšení Svatého Kříže, foto: Luděk Bárta

Litomyšl

Kdyby české země nezachvátily husitské války, patrně bychom vůbec nemluvili o královéhradecké diecézi, ale spíše o litomyšlské. Dějiny však nehrají na kdyby... Ani ne sto let faktického trvání bylo vyměřeno litomyšlskému biskupství, přesto zanechalo v duchovních dějinách východních Čech výraznou stopu. Biskupství založil Karel IV. v roce 1344 jako doplnění dosavadních církevních center v Praze a Olomouci. Sídlilo ve zdejším premonstrátském klášteře, jehož konventní kostel Panny Marie byl povýšen na katedrálu. Prvním biskupem se stal jeden z panovníkových důvěrníků, premonstrátský opat Jan z Louky u Znojma. V nastolené tradici „císařových vyvolených“ na litomyšlském stolci pokračoval i druhý biskup Jan II. ze Středy. Ten se stal přímo kancléřem Karla IV. Biskupství později patřilo k tvrdým odpůrcům husitů a ti mu to nezapomněli. Po druhém útoku na město v roce 1425 nezůstal z kláštera kámen na kameni. Titul biskupa litomyšlského sice nějaký čas přetrval jako formální ozdoba, ale nakonec v 16. století zanikl docela. Zajímavostí je obnova Litomyšle jako titulárního biskupství v roce 1973.

Nynější farnost sídlí v prostorách druhého ze středověkých klášterů – řádu augustiniánů poustevníků. Proboštský kostel Povýšení Svatého Kříže pochází z doby založení kláštera ve 14. století. Na druhé straně zámeckého návrší se nachází piaristický kostel Nalezení Svatého Kříže. Jednolodní barokní stavba s příčnou lodí a bočními kaplemi z let 1716–1730 vznikla podle plánů architekta Giovanni Battisty Alliprandiho. Posledních čtyřicet let uzavřená stavba se konečně dočkala rekonstrukce a částečného zpřístupnění. Komu by prohlídka centra nestačila, může vyrazit po žluté značce do asi pět kilometrů vzdáleného Nedošínského háje. Kromě lužního lesa se spoustou vzácných rostlin v něm můžete navštívit kamennou kapličku sv. Antonína Paduánského a studánku.

Broumov

V samém cípu východních Čech při hranicích s Polskem nalezneme město Broumov. Nepřehlédnutelnou dominantu nad říčkou Stěnavou tvoří mohutná budova benediktinského kláštera. S benediktiny je v tomto kraji spjaté skoro vše. Byli to oni, kdo ve 13. století pronikl do neprostupných lesů a začal je osidlovat. Prosperitu kláštera i kraje narušily husitské války. Nového rozkvětu se po dlouhém období stagnace klášter dočkal v 17. a 18. století. Raně barokní přestavbu kostela provedl v letech 1684–1694 Martin Allio. Úprava konventu následovala v letech 1726–1748 od Kiliána Ignáce Dientzenhofera. S klášterem v Broumově je také spjatý první hradecký biskup Matouš Ferdinand Sobek z Bilenberka. Studoval na zdejším gymnáziu a několik let zde působil. Ke klášteru získal natolik hluboký vztah, že si ho zvolil i za místo svého posledního odpočinku. Broumovsko vstoupilo do širokého povědomí jako „kraj baroka“. Unikátem je soubor devíti barokních kostelů rozesetých po okolních vsích. V krátkém období dvou desítek let je na přání opata Otmara Zinkeho vybudovali Kryštof a Kilián Ignác Dientzenhoferové. Kromě společného původu však kostely spojil smutný osud let nesvobody, během kterých se dostaly do katastrofálního stavu. Boj za jejich obnovu probíhá tu s většími, tu s menšími úspěchy. Je povzbuzující, že díky aktivitě zdejšího kněze Martina Lanžiho a celé řady jeho spolupracovníků to vypadá, že kostely nikdy nebyly svému zachránění blíž. Na objížďku všech

● Broumov , celkový pohled na areál kláštera, foto: Luděk Bárta

kostelů je nejjednodušší použít vlastní vozidlo, pěším turistům lze doporučit výšlap na hřeben Broumovských stěn ke kapli kaple Panny Marie Sněžné. Také tu postavil na půdorysu pěticípé hvězdy Kilián Ignác Dientzenhofer. Z kamenného ochozu se otevírá jedinečný výhled na Broumovskou kotlinu a Javoří hory.

Neratov

Hmatatelným symbolem návratu svobody můžeme nazvat opravu zničeného poutního místa v Neratově v Orlických horách. Mezi lety 1723–1733 zde byl vystavěn monumentální chrám Nanebevzetí Panny Marie a hned se stal významným poutním centrem kraje na pomezí Čech a Kladska. Dlouhou dobu ustálený život se zde změnil po druhé světové válce. Obyvatele německé národnosti čekal odsun a kostel postihla hned v prvních mírových dnech katastrofa – po zásahu střelou Rudé armády vyhořel. Následky poničení však nebyly tak strašné a kostel by se dal zachránit už tehdy. Úsilí o jeho obnovu se rozeběhlo hned v následujícím roce. Za získané peníze byl postaven dřevěný krov, který provizorně zakryla lepenka. V roce 1955 přebírá iniciativu kněz z nedaleké Rokytnice Josef Císař. Okresní tajemník pro církevní záležitosti však neměl pro jeho aktivity pochopení a dotaci mu odebral. Nedokončená střecha nebyla schopna odvést vodu a klenba ji postupně nasákla. Pod svou vahou se zřítila přesně na velikonoční neděli roku 1957. Po další desetiletí se o demolici nechtěného kostela přetahují památkáři a úředníci státní správy. Jedni poukazují na uměleckou hodnotu, druzí na možné ohrožení občanů padajícími zdmi. Nakonec peníze, určené k demolici, stačí na převoz vstupního schodiště, na jehož zachování památkáři bezpodmínečně trvají, do parku zámku Skalka u Dobrušky. Po roce 1989 začala díky práci mnoha nadšenců v čele s knězem Josefem Suchárem obnova. On také stál za vznikem Sdružení Neratov, které nabízí domov a perspektivu zdravotně handikepovaným lidem. Novéna k výročí diecéze se tu bude konat 16. srpna za spolupráce vikariátu Rychnov nad Kněžnou a Diecézní charity.

● Neratov, obnovený kostel Nanebevzetí Panny Marie, foto: Luděk Bárta

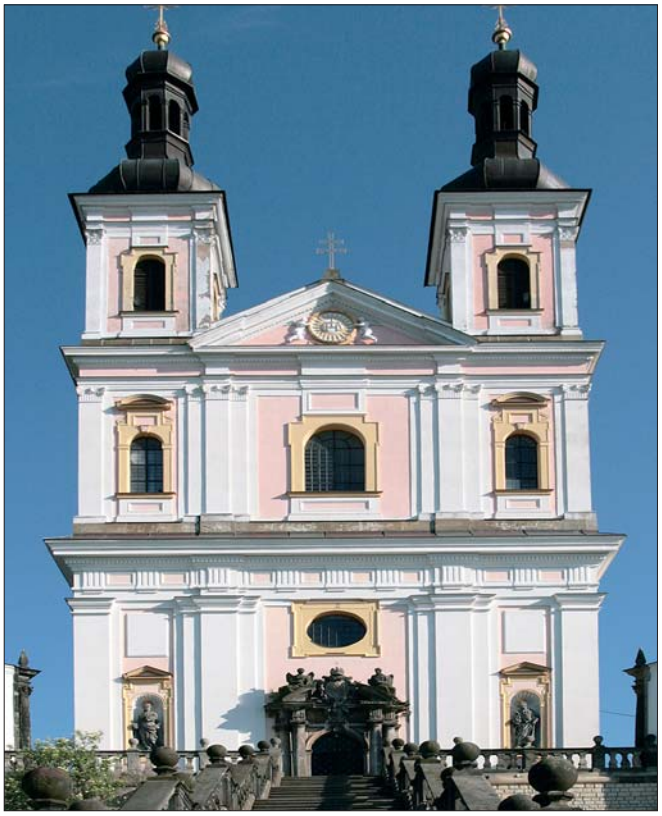

● Chlumek u Luže, průčelí kostela Panny Marie Pomocné, foto: Luděk Bárta

Chlumek u Luže

Zakladatelkou poutního místa na Chlumku se stala Marie Maxmiliána hraběnka ze Žďáru (1633–1690), provdaná za Jindřicha Viléma Slavatu z Košumberka, synovce nešťastně proslulého Viléma Slavaty z Košumberka, a později za Františka Kryštofa Hieserla z Chodova. Kostel zasvěcený Panně Marii Pomocnici Křesťanů vybudoval podle návrhu Pavla Ignáce Bayera v letech 1690–1695 na návrší nad městečkem architekt Giovanni Battista Alliprandi. Jedná se o stylově čisté raně barokní jednolodí s bočními kaplemi. O duchovní správu místa se starali jezuité a v rozvoji mariánské úcty sehráli významnou roli také královéhradečtí biskupové. Cílem poutníků se stal jeden z nejoblíbenějších milostných obrazů raně novověké Evropy – Panna Marie Pomocná, tzv. Pasovská. Originál namaloval roku 1537 Lucas Cranach st. Původně byla Madona umístěna v kostele Sv. Kříže v Drážďanech. V roce 1620 jej získal darem arcivévoda Leopold V., tehdejší biskup v Pasově. V době třicetileté války převezli obraz do Innsbrucku do chrámu sv. Jakuba, kde je dodnes. Zároveň vznikla řada kopií, které se rozšířily po celém kontinentu a jednu získala od svého bratra Františka Eusebia právě Marie Maxmiliána. Původně obraz uchovávala v hradní kapli na Košumberku, ale pak se ho rozhodla zpřístupnit poutníkům a začala budovat Chlumek. V letech 2008–2011 byl chrám za příspěvku z Norských fondů renovován. Poutnická sezona nabízí tři hlavní poutě – „Třešňovou“ (Navštívení Panny Marie) 6. července, „Okurkovou“ (Nanebevzetí Panny Marie) 17. srpna a „Švestkovou“ (Narození Panny Marie) 14. září.

Želiv

Jako je Broumovsko krajem benediktinů, je část Vysočiny okolo Humpolce krajem premonstrátů. Velké kláštery přirozeně ovlivňovaly svoje okolí a nejinak tomu je v případě Želiva. Zdejší konvent vznikl za významné podpory olomouckého biskupa Jindřicha Zdíka v roce 1149. Za husitských válek byl klášter vypleněn a jeho majetky si zabrali šlechtici z okolí. Nakonec připadl rodu Trčků z Lípy. Obnovy se dočkal v roce 1622, kdy strahovský opat Kašpar Questenberk odkoupil Želiv zpět a zahájil postupnou obnovu. Současnou nezaměnitelnou podobu vtiskl areálu, především konventnímu kostelu, při obnově po velkém požáru v roce 1712 Jan Blažej Santini. V hlavní a bočních lodích nechal plně vyniknout bohatou žebrovou výzdobu připomínající pozdně gotické síťové klenby. Na doby minulé odkazuje v duchu barokní gotiky i průčelí kostela. Želiv se v druhé polovině 20. století stala symbolem utrpení několika stovek řeholníků a kněží, kteří zde byli v roce 1950 v rámci komunistického tažení proti katolické církvi internováni. Tábor byl zrušen o čtyři roky později a objekt sloužil Protialkoholnímu oddělení Psychiatrické léčebny v Havlíčkově Brodě. Až po roce 1990 se sem mohli premonstráti v čele s legendárním opatem Vítem Tajovským vrátit. Výroční novéna se tu bude konat 13. září za organizace vikariátů Havlíčkův Brod a Humpolec a připomene zakladatele premonstrátů sv. Norberta z Xanten.

● Želiv, průčelí klášterního kostela Narození Panny Marie, foto: Luděk Bárta

● Podskala, kostel sv. Jana Křtitele, foto: Luděk Bárta

Kolem biskupské Chrasti

Městečko nedaleko Chrudimi se na dlouhou dobu stalo centrem života hradecké diecéze. Zdejší panství pro ně ještě před vlastním vznikem diecéze koupil pražský arcibiskup kardinál Harrach. Jeho výnosy měly zajišťovat ekonomický chod nové instituce. Biskupové zdejší renesanční zámek postupně upravovali a rozšiřovali do barokní podoby. Významu Chrasti jako příjemného útočiště před shonem všedních dní se příliš nedotklo ani vybudování biskupského sídla v Hradci Králové. I později řada biskupů trávila na zámku významnou část roku a v jejich majetku zůstala budova až do roku 1948.

Na éru sídelního města upomíná barokní kostel Nejsvětější Trojice, nebo hřbitovní kostel sv. Martina, který na objednávku Jana Adama Vratislava z Mitrovic přestavěl Jan Blažej Santini. K vysvěcení stavby došlo v roce 1721. Za místo svého posledního odpočinku si ho zvolilo hned několik královéhradeckých biskupů – prvním z nich byl Jan Leopold Hay, dále Josef Jan Hais a nakonec Mořic Pícha. K cestě k dalším památkám můžete využít modrou turistickou značku nebo naučnou stezku Chrastecka, která ji víceméně kopíruje. Alejemi Malá a Velká lipka se dostanete do Podlažic. Z původního benediktinského kláštera mnoho nezbylo, vlastně pouze křtitelnice v katedrále Svatého Ducha a tzv. Codex gigas, největší dochovaná rukopisná kniha na světě, ve švédském

● Podlažice, kostel sv. Markéty, foto: Luděk Bárta

Stockholmu. Barokní kostel sv. Markéty jako první etapu zamýšlené obnovy kláštera dal postavit třetí hradecký biskup Jan Kryštof z Talmberka. Cestou zaujme také bývalý biskupský pivovar s mohutnými opěráky. Značka dále vede okolo Horeckého rybníka do Podskaly. V ní nemůžeme minout kostel sv. Jana Křtitele. Jednolodní stavba s půlkruhovým závěrem a šestibokými věžemi připomíná svojí strohostí staré románské chrámy. Stavebník kostela, biskup Jan Kryštof z Talmberka, chtěl navodit atmosféru časů rozkvětu podlažického kláštera. Putování můžeme zakončit ve Vrbatově Kostelci, kde se nachází vlaková zastávka na trati Pardubice – Havlíčkův Brod.

● Koclířov, areál centra Fatimského apoštolátu a kostel sv. Jakuba a Filomény, foto: Hana Frančáková

Koclířov

V obci Koclířov nedaleko Svitav se kromě farního kostela sv. Jakuba Většího a sv. Filomény nachází také kostel sv. Alfonse a Panny Marie Fatimské. Ten byl součástí původního domu redemptoristů. První členové kongregace přišli do Koclířova na pozvání místního kněze P. Antonína Kukly v roce 1849. Ten redemptoristy poznal na pouti v Mariazell a chtěl je získat pro působení ve své farnosti. Základní kámen pro dům smíšené česko-německé komunity byl položen v roce 1852. Kromě duchovní správy okolí sloužil i jako misijní základna. Redemptoristé klášter opustili v roce 1896 a odešli do nového sídla ve Svitavách. Budova v Koclířově byla prodána Školským sestrám sv. Františka a ty zde zřídily školu pro dívky. Od roku 1995 je Koclířov sídlem Fatimského apoštolátu, který se věnuje propagaci mariánského zjevení v portugalské Fatimě. Centrum nabízí kromě pravidelného duchovního programu také individuální pobyty v tichu. Diecézní novéna se tu bude konat 4. října pod patronací bl. Hyacinty a Františka a sv. Jana Pavla II. Fatimské děti Hyacinta s Františkem byly svědky setkání s Pannou Marií a sv. Jan Pavel II. podle Mariina přání z Fatimského zjevení zasvětil v roce 1984 svět jejímu Neposkvrněnému Srdci.

● Malé Svatoňovice, poutní kostel Sedmi radostí Panny Marie, foto: Ladislav Hojný

Malé Svatoňovice

Pramen vody, uschlá třešeň a soška Panny Marie – nezvyklý trojlístek stojí na počátku poutního místa ve Svatoňovicích. V 18. století patřil pozemek kolem studánky usedlosti rolníka Václava Šrejbera. Jednoho dne chtěl umístit do výklenku nad vraty svého statku sošku Panny Marie, ale lidé, kteří chodili okolo ke studánce, ho přesvědčili, aby sošku zavěsil na suchou třešeň nad studánkou. Před sedmi lety třešeň nepřežila krutou zimu a od té doby tam stál jen holý kmen. Sedlák je poslechl a co se nestalo. Za pět dní po vyvěšení sošky došlo k uzdravení epileptika Davida Dröschela ze Slavětína za Radvanicemi. Rok na

to, tedy na slavnost na sv. Jana Křtitele 24. června 1716 třešeň na sedmi větvích rozkvetla a na sv. Václava 28. září se na ní červenaly třešně. Tolik praví legenda o vzniku poutního místa v Malých Svatoňovicích. Jisté však je, že věhlas studánky přiměl majitelku náchodského panství, kněžnu Annu Marii Viktorii Piccolomini vystavět barokní kapli a později, když už kapacitně nestačila, poutní kostel. Dne 30. května 1734 byl vysvěcen ke cti Sedmi radostí Panny Marie a soška byla umístěna na hlavní oltář. U kostela vznikly také malé lázně. Literární zpracování svatoňovických poutí nalezneme i v proslulém díle Boženy Němcové, Babičce. Hlavní pouť se tu koná v neděli po 15. srpnu na Nanebevzetí Panny Marie. Nad obcí můžete navštívit Mariánský sad s křížovou cestou, ti zdatnější mohou vyšplhat na vrch Žaltman. Rozhled, který se nabízí z rozhledny na jeho vrcholku, bohatě vyváží útrapy poměrně prudkého stoupání.

● Králíky, začátek poutní cesty na Horu Matky Boží, ta je viditelná v pozadí snímku, foto: Luděk Bárta

Králíky

Na kopci nad městečkem Králíky založil roku 1696 zdejší rodák Tobiáš Jan Becker, svatovítský kanovník a později královéhradecký biskup, monumentální poutní komplex. Po jeho dokončení sem dal přenést milostný obraz, který byl kopií obrazu Panny Marie Sněžné z kostela S. Maria Maggiore v Římě. Za správce poutního místa určil řád servitů. Do jisté míry osudovým se v historii poutního místa stalo léto 1846, kdy po úderu blesku kostel s klášterem vyhořel. Nový rozkvět začíná roku 1883, kdy je za podpory královéhradeckého biskupa Josefa Jana Haise do uprázdněných budov uvedena kongregace redemptoristů. V období komunistické diktatury sloužil komplex nejprve jako centralizační klášter pro řeholníky, poté jako domov řeholnic. Ihned po pádu komunistického režimu proběhla za výrazné pomoci německých krajanských sdružení obnova místa a vrátili se sem redemptoristé. Královéhradecká diecéze převzala komplex loni. Po roční pauze se v kostele obnovily Mše svaté a postupně se rozjíždí další pastorační aktivity. Hlavní pouť se koná v neděli po 15. srpnu na slavnost Nanebevzetí Panny Marie.

Rokole

Se schönsttatským hnutím je v naší diecézi spojené poutní místo v Rokoli u Nového Města nad Metují. Založil ho P. Petr Štěpánek, rodák z nedalekého Náchoda. S hnutím se seznámil v hradeckém semináři, kde vedle českých bohoslovců studovali také jejich němečtí kolegové. Jeden z nich pozval spolužáky v roce 1934 na duchovní obnovu do Kladska, které vedl P. Kastner, pallotin. P. Kastner následně pozval P. Štěpánka a ještě další bohoslovce na prázdninové exercicie do Schönstattu. Po návratu sdílel Petr Štěpánek svoje zážitky a zahájil se skupinou dalších bohoslovců, kteří projevili zájem, pravidelné schůzky v semináři nebo v oratoři. Po svém vysvěcení v roce 1936 nadále šířil spiritualitu Schönstattu a skupina si za své centrum zvolila právě Rokoli. P. Štěpánek se po válce stal děkanem v blízkém Novém Městě nad Metují. V padesátých letech neunikl věznění, poté musel vykonávat dělnické profese. Až od roku 1969 se mohl vrátit do Nového Města, kde obětavě působil v kněžské službě až do devadesátých let. Schönstattská rodina letos slaví jubilení rok – sto let od svého založení. Hlavním měsícem oslav bude měsíc říjen, kdy se uskuteční velké poutě v německém Schönstattě a v Římě. Připomínky odkazu P. Kentenicha jsou však v plánu po celý rok. Prvním krokem k bohatému duchovnímu prožití jubilea je možnost dosáhnout plnomocných odpustků ve všech schönstattských kaplích na světě. Ty jsou za obvyklých podmínek (svátostná zpověď, eucharistické přijímání, modlitba na úmysl Sv. otce) věnovány všem členům Díla a ostatním věřícím, kteří se účastní jubilea, pokud upřímně litují svých hříchů. Odpustky může získat každý, kdo se v době od 18. října 2013 do 26. října 2014 zúčastní jubilejních oslav, nebo odpovídajících bohoslužeb, či alespoň určitý čas rozjímá a rozjímání zakončí modlitbou Otče náš, Vyznáním víry a vzýváním Třikrát podivuhodné Matky, Vítězné Královny v Schönstattě.

● Rokole, schönsttská kaple, foto: Antonín Forbelský

Sociální služby Oblastní charity pomáhají konkrétním lidem

Hradec Králové Čtyři z devíti sociálních služeb Oblastní charity Hradec Králové jsou z významné části financované v rámci projektu Služby sociální prevence v Královéhradeckém kraji II, financovaného z Evropského sociálního fondu prostřednictvím Operačního programu Lidské zdroje a zaměstnanost a státního rozpočtu ČR. Jedná se o službu azylové domy – Domov pro matky s dětmi v Hradci Králové a Dům Matky Terezy – středisko sociálních služeb pro lidi bez domova. Dále o službu nízkoprahová denní centra v rámci Domu Matky Terezy a službu intervenční centra – Intervenční centrum pro osoby ohrožené domácím násilím. Sociální služby pomáhají konkrétním lidem. Toto jsou příběhy některých z nich...

Milada z Intervenčního centra pro osoby ohrožené domácím násilím

Třináct let žila ve vztahu, kde bylo rozvinuté domácí násilí. Nesměla pracovat mimo manželovu firmu, nepobírala plat. Byla zvyklá se přizpůsobovat jeho požadavkům, přesto se ataky opakovaly a prohlubovaly. Zažívala roky ponižování, ignorování, ran a bolesti. Po vážném útoku se svěřila blízké osobě, která ji doprovodila na Policii ČR.

Milada začala navštěvovat Intervenční centrum pravidelně. Sociální pracovnice jí nabídly pomoc a bezplatné služby. Společně vypracovaly návrh na předběžné opatření, které prodloužilo dobu vykázání partnera z domácnosti, návrh na svěření dítěte do péče a návrh na náhradu škody. S jejím souhlasem byla konzultovaná situace s orgánem sociálně právní ochrany dítěte, doprovázely ji k policejním výslechům i k soudu. Důležitý byl postoj samotné Milady. Vykročila s naší pomocí ke změně a za 6 měsíců začala žít samostatný život. Nalezla zaměstnání, pronajala si byt, získala dítě do vlastní péče, docházela na všechna soudní jednání. Pravidelně navštěvuje IC, kde znovu nalézá důvěru v sebe sama, sílu a sebevědomí.

Alice z Domova pro matky s dětmi

Vždy chtěla pomáhat druhým. Ve druhém ročníku zdravotnické školy se zamilovala a ze školy i od rodičů odešla. Po nevydařeném vztahu se vrátila opět domů. Přihlásila se do ošetřovatelského kurzu a začala pracovat v nemocnici jako ošetřovatelka. Po čase poznala jiného muže. Narodily se jim tři děti, ale i když se vztah zpočátku jevil idylicky, partner-alkoholik od rodiny odešel. Alici se po jeho odchodu ulevilo, ale následovalo psychické zhroucení. Byla bez peněz, výživné na děti nepřicházelo, situace s bydlením byla vážná. Neměla ke komu jít, a tak podala žádost do azylového domu pro matky s dětmi. Veškerou péči zaměřila na děti. Chtěla, aby měly šťastné dětství a laskavý bezpečný domov. Ten našla až v azylovém domě, kde začala plně využívat všechny poskytované služby a aktivity – sociální poradenství, bezplatnou psychoterapii, canisterapii a také pestrou škálu nabídek klubů, starší děti přihlásila do předškolní výchovy.

Nespoléhala jen na pomoc domova. Sama se snažila dětem věnovat. Společně malovali, hráli hry, vyprávěli pohádky a užívali si krásné chvilky rodinného štěstí a lásky. Alice navštěvovala dramatický kroužek. Chtěla by si také doplnit nedokončené vzdělání. Má stále touhu pomáhat potřebným lidem. Od vedoucí klubu žen získala informace k podání přihlášky na Úřad práce na rekvalifikační kurz pro pracovníky v sociálních službách.

Bořek z Domu Matky Terezy, střediska sociálních služeb pro lidi bez domova

Nikdy není pozdě začít znovu a prakticky úplně od začátku. Příkladem je Bořek, který nejdříve navštěvoval Denní centrum, poté bydlel v Azylovém domě. Dal se zdravotně do pořádku, zařídil si vše nezbytné, aby se mohl osamostatnit a zhruba před čtvrt rokem Azylový dům opustil.

Po vojně pracoval jako řidič buldozeru. Oženil se, měl dvě děti, vztah ale nevydržel. Po rozvodu začal jezdit po světě jako montážní dělník. Bohužel vážně onemocněl a musel se vrátit zpátky do Čech. Během půlroku v nemocnici přišel o veškeré úspory a nebyl schopný platit výdaje. Obrátil se na sociální pracovnice, které mu doporučily charitu v Hradci Králové. Neskončil sám na ulici, ale jeho kroky vedly z nemocnice přímo do Domu Matky Terezy.

V Domě Matky Terezy byl spokojený. Nejvíce ho bavila práce na počítači. Založil si e-mail a facebookový profil a hledal si práci. I po odchodu z Domu Matky Terezy si drží standard, kterého dosáhl. Zdravotně se cítí dobře, a i když už ani nedoufá, že by ho v jeho věku ještě někdo zaměstnal, našel si brigádu a zase dělá něco, co ho baví.

Charita Česká republika

Oblastní charita Hradec Králové
Komenského 266
500 03 Hradec Králové
IČO: 45979855
tel./fax. 495 516 098
e-mail: och@hk.caritas.cz

evropský sociální fond v ČR EVROPSKÁ UNIE OPERAČNÍ PROGRAM LIDSKÉ ZDROJE A ZAMĚSTNANOST KRÁLOVÉHRADECKÝ KRAJ PODPORUJEME VAŠI BUDOUCNOST www.esfcr.cz

Osobní zprávy

Trestní přeložení na jiný úřad a částečná suspenze

▪ **Mgr. Ivan HAVLÍČEK**, administrátor v Týništi nad Orlicí, byl od 1. 7. 2014 z důvodu špatného hospodaření se svěřeným církevním majetkem ve smyslu kán. 1336, § 1, odst. 4 zbaven úřadu administrátora farnosti Týniště nad Orlicí a administrátora excurrendo farnosti Borohrádek a ustanoven výpomocným duchovním v Neratově; ve smyslu kán. 1333, § 2, odst. 1 má zakázáno konat všechny úkony moci ze svěcení mimo území farnosti Neratov.

Jmenování a ustanovení

▪ **Filip DUŠEK**, jáhen, byl od 1. 7. 2014 ustanoven k jáhenské službě v Pardubicích.

▪ **Tomáš ENDERLE**, jáhen, byl od 1. 7. 2014 ustanoven k jáhenské službě v Novém Městě nad Metují.

▪ **Mgr. Jiří JAKOUBEK**, jáhen v Červeném Kostelci, byl od 1. 7. 2014 ustanoven k jáhenské službě ve Vysokém Veselí.

▪ **P. Ján JAKUBOVIČ, CM**, řeholní novokněz, byl od 1. 7. 2014 ustanoven farním vikářem v Dobrušce a farním vikářem excurrendo v Opočně a Přepychách.

▪ **Ondřej KUNC**, jáhen, byl od 1. 7. 2014 ustanoven k jáhenské službě v Červeném Kostelci.

▪ **Mgr. Jan KUNERT**, farář v Horní Jelení, byl od 1. 7. 2014 ustanoven administrátorem excurrendo v Borohrádku; dosavadní ustanovení zůstávají v platnosti.

▪ **P. Bc. Benedikt Rudolf MACHALÍK, OPraem.**, administrátor v Kostelci nad Orlicí, byl od 1. 7. 2014 ustanoven administrátorem excurrendo v Týništi nad Orlicí; dosavadní ustanovení zůstávají v platnosti.

▪ **RNDr. Mgr. Miloš PACHR, CSc.**, jáhen, byl od 1. 7. 2014 ustanoven k jáhenské službě v Králíkách II.

▪ **Mgr. Jaroslav BROŽEK**, kněz královéhradecké diecéze, do 30. 9. 2014 vojenský kaplan, je od 1. 8. 2014 ustanoven administrátorem v Opatovicích nad Labem a výpomocným duchovním v Hradci Králové – Pražském Předměstí.

▪ **Ing. Tomáš FIALA**, farní vikář v Pardubicích, je od 1. 8. 2014 ustanoven administrátorem ve Světlé nad Sázavou a administrátorem excurrendo v Číhošti.

▪ **Mgr. Pavel JANDEJSEK**, arciděkan v Jičíně, je od 1. 8. 2014 ustanoven administrátorem v Městci Králové.

▪ **Wiesław KALEMBA**, farní vikář v Novém Městě nad Metují, je od 1. 8. 2014 ustanoven administrátorem v Rokytnici v Orlických horách.

▪ **ThLic. Martin LANŽI**, administrátor v Broumově, je od 1. 8. 2014 jmenován děkanem v Broumově.

▪ **Mgr. Ing. Jiří MÁRA**, farář ve Vamberku, je od 1. 8. 2014 administrátorem v Lučici.

▪ **ThDr. Pavel NOWATKOWSKI**, farář v Opatovicích nad Labem, je od 1. 8. 2014 ustanoven farářem ve Vamberku, administrátorem excurrendo v Rybné nad Zdobnicí a duchovním správcem poutního kostela na Homoli.

▪ **P. ThMgr. Teodor Mateusz PAJĄK, MSF**, farář v Rokytnici v Orlických horách, je od 1. 8. 2014 ustanoven administrátorem v Trutnově II – Horním Starém Městě a administrátorem excurrendo v Janských Lázních.

▪ **P. ICLic. Marian Pavel SOKOL, OPraem.**, administrátor v Humpolci, je od 1. 8. 2014 ustanoven administrátorem v Sádku a administrátorem excurrendo v Korouhvi.

▪ **P. ThLic. Marek Marcel ŠAVEL, OPraem.**, administrátor ve Světlé nad Sázavou, je od 1. 8. 2014 ustanoven administrátorem v Humpolci, administrátorem excurrendo ve Skále a administrátorem excurrendo in materialibus v Herálci.

▪ **Mgr. Jindřich TLUKA**, administrátor v Městci Králové, je od 1. 8. 2014 ustanoven farním vikářem v České Třebové.

▪ **ICLic. Prokop TOBEK**, farní vikář v Hlinsku, je od 1. 8. 2014 ustanoven administrátorem v Jičíně.

▪ **P. Damián Kristián VRCHOVSKÝ, OPraem.**, farní vikář v Havlíčkově Brodě, je od 1. 8. 2014 ustanoven administrátorem excurrendo ve Šlapanově; dosavadní ustanovení zůstávají v platnosti.

▪ **P. ThLic. Augustín SLANINKA, CM**, řeholní kněz, je od 1. 9. 2014 ustanoven děkanem v Dobrušce a administrátorem excurrendo v Opočně a Přepychách.

Ukončení působení v diecézi

▪ **Mgr. Antonín BRYCHTA**, administrátor v Sádku, je k 31. 7. 2014 uvolněn na dobu určitou k působení v Diecézi sv. Klimenta v Saratovu, RSFR.

▪ **P. Mgr. Jozef KUDLA, CM**, farní vikář v Dobrušce, k 30. 6. 2014 ukončil působení v královéhradecké diecézi – odvolán řeholním představeným.

▪ **P. ThMgr. Dariusz MOGIELNICKI, MSF**, administrátor Trutnově II – Horním Starém Městě, k 31. 7. 2014 končí působení v královéhradecké diecézi – odvolán řeholním představeným.

▪ **P. ThLic. PhDr. Vincent ZONTÁK, CM**, okrskový vikář vikariátu Rychnov nad Kněžnou a administrátor v Dobrušce k 31. 8. 2014 končí působení v královéhradecké diecézi – odvolán řeholním představeným.

Jmenování

▪ **Mgr. Bronislava HALBRŠTÁTOVÁ**, diecézní ředitelka PMD, je od 1. 5. 2014 jmenována diecézní ředitelkou Papežských misijních děl na další pětileté období.

Úmysly apoštolátu modlitby

červenec 2014

Všeobecný úmysl: Aby sportovní události vždy přispívaly k rozvoji bratrství mezi národy a k růstu lidskosti.

Evangelizační úmysl: Aby Duch Svatý podporoval dílo laiků, kteří hlásají evangelium v nejchudších zemích.

Národní úmysl: Aby ti, kdo žijí ve svornosti, vytrvali a ti, kteří jsou v rozepři, se obrátili k lásce.

srpen 2014

Všeobecný úmysl: Aby uprchlíci násilně vyhnaní ze svých domovů nalezli ochranu a získali příslušná práva.

Evangelizační úmysl: Aby křesťané v Oceánii mohli radostně hlásat víru lidem na svém kontinentu.

Národní úmysl: Za lidi hledající smysl života, aby poznali Krista, který je cestou, pravdou a životem.

Výstava 350 let Biskupství královéhradeckého

Zapomenuté poklady z církevních sbírek 1664–2014

Jubilejní výstava přiblíží návštěvníkům dějiny královéhradecké diecéze od středověku až po současnost prostřednictvím atraktivních exponátů z církevních sbírek, které ve své většině nebyly dosud veřejnosti prezentovány. Je doplněna počítačovou aplikací s medailonky všech dvaceti pěti biskupů, popisem poutních kostelů v diecézi a audio prezentací s rozhlasovými nahrávkami projevů biskupů.

Každé z historických období reprezentují zvlášť vybrané artefakty. Například nejstarší dobu dokresluje tzv. Rohenická kasule zdobená vzácnou středověkou výšivkou z konce 15. století s motivem Madony. Unikátem je poprvé prezentovaný soubor osmi měděných matric z 18. století pocházející z dominikánské klášterní rezidence v Nových Dvorech u Kutné Hory. Návštěvníci si budou moci zblízka prohlédnout milostnou oblékací sochu Madony z Hemže oblečenou do původních šatů z 18. století. Z doby episkopátu Josefa Doubravy se dochovala návštěvní kniha rezidence, která je nesporným svědkem toho, že biskupství bylo živým společenským centrem. Zcela osobní věci – brýle, hodinky – přibližují biskupa Karla Otčenáška, jehož návrat do diecéze byl zároveň i návratem církevního života do všedních dnů.

Výstava se koná od 28. května do 30. listopadu 2014 ve výstavní síni v biskupské rezidenci na Velkém náměstí 35 v Hradci Králové.

Otevírací doba: pondělí–pátek: 9–17 hod., vstupné: základní 50 Kč, snížené 20 Kč (děti, studenti do 26 let, senioři). V době letních prázdnin bude výstava otevřena také v neděli opět 9–17 hod.

Výstava se uskutečňuje za finanční podpory Ministerstva kultury ČR.

Liturgický kalendář

6. července – 14. neděle v mezidobí

1. čtení: Zach 9,9-10 — Žalm: Žl 145(144)
2. čtení: Řím 8,9.11-13 — Evangelium: Mt 11,25-30

13. července – 15. neděle v mezidobí

1. čtení: Iz 55,10-11 — Žalm: Žl 65(64)
2. čtení: Řím 8,18-23 — Evangelium: Mt 13,1-23

20. července – 16. neděle v mezidobí

1. čt.: Mdr 12,13.16-19 — Žalm: Žl 86(85)
2. čtení: Řím 8,26-27 — Evangelium: Mt 13,24-43

27. července – 17. neděle v mezidobí

1. čtení: 1Kral 3,5.7-12 — Žalm: Žl 119(118)
2. čtení: Řím 8,28-30 — Evangelium: Mt 13,44-52

3. srpna – 18. neděle v mezidobí

1. čtení: Iz 55,1-3 — Žalm: Žl 145(144)
2. čtení: Řím 8,35.37-39 — Evangelium: Mt 14,13-21

10. srpna – 19. neděle v mezidobí

1. čt.: 1Kral 19,9a.11-13a — Žalm: Žl 85(84)
2. čtení: Řím 9,1-5 — Evangelium: Mt 14,22-33

17. srpna – 20. neděle v mezidobí

1. čtení: Iz 56,1.6-7 — Žalm: Žl 67(66)
2. čt.: Řím 11,13-15.29-32 — Evangelium: Mt 15,21-28

24. srpna – 21. neděle v mezidobí

1. čtení: Iz 22,19-23 — Žalm: Zl 138(137)
2. čtení: Řím 11,33-36 — Evangelium: Mt 16,13-20

31. srpna – 22. neděle v mezidobí

1. čtení: Jer 20,7-9 — Žalm: Žl 63(62)
2. čtení: Řím 12,1-2 — Evangelium: Mt 16,21-27

Hradec Králové

Diecézní centrum pro seniory

■ **26. 7.–2. 8.** pobyt pro prarodiče s vnoučaty
■ **6.–9. 10.** duchovní obnova pro seniory a seniorské manželské páry s P. Janem Rybářem SJ
■ **10.–13. 10.** manželské setkání seniorů
(vše výše uvedené v Marianum, Janské Lázně)
■ **3. 9.–12. 9.** duchovně-odpočinkový zájezd do Srbska, Makedonie, Albánie a Bosny a Hercegoviny (Medžugorje)
■ **24. 10.** celostátní setkání animátorů seniorů, Nové Adalbertinum, Hradec Králové
Kontakt: Biskupství královéhradecké, Diecézní centrum pro seniory, Velké nám. 35, 500 01 Hradec Králové, tel.: 495 063 661, 737 215 328, 734 435 368, e-mail: dcs@bihk.cz, web: www.dcshk.cz

Diecézní centrum pro mládež

■ **28. 7.–2. 8. Cyklopouť za povolání „Z Vesmíru za Královnou Vesmíru“**
Cyklopouť převážně po mariánských poutních místech diecéze. Během putování budeme pamatovat a modlit se především za to, aby mladí lidé našli svá životní povolání. Start z DCŽM Vesmír v Deštném v Orlických horách, návrat tamtéž. Spodní věková hranice 15 let. Informace na vesmir.signaly.cz.

Centrum pro rodinu

■ **18.–21. 9. Duchovní obnova**
Janské Lázně – Marianum, exercitátor: P. Jan Linhart. Předpokládaná cena se slevou za celý pobyt vč. plné penze: 2800 Kč/manželský pár, 1400 Kč/os.

■ **29.–30. 8. Národní pouť rodin Žďár n. Sáz.**
Pátek 29. 8.
18.00 mše svatá v poutním kostele sv. Jana Nepomuckého na Zelené hoře; Nikodémova noc
19.00 koncert na nádvoří zámku

Sobota 30. 8.
9.30 ranní duchovní slovo
10.30 pontifikální mše svatá, hlavní celebrant pražský arcibiskup kardinál Dominik Duka OP
12.00 program na pódiu, zámeckých nádvořích a zahradě
15.30 zakončení, závěrečná modlitba, požehnání
16.00 procesí do poutního kostela na Zelené hoře

Vstup do všech muzeí v areálu zámku vč. Zelené hory zdarma. K obědu lze zakoupit si produkty z místních rodinných farem. Před zahájením a po ukončení programu bude mezi nádražím a areálem zámku jezdit kyvadlová doprava. K dispozici místnost pro kojení a přebalování. Více informací narodnipoutrodin.cz.

KMC Sedmikráska

■ **Léto se Sedmikráskou 2014**
Úterky a čtvrtky od 9 hod. Exkurze a výlety pro rodiny s dětmi. Čas a místo srazu na webu. Na akce ozn. * je třeba se předem přihlásit mailem či telefonicky.
10. 7. Galerie moderního umění I (putování za hradeckými památkami)
15. 7. Botanická zahrada léčivých rostlin při FaF UK
17. 7. Archeopark pravěku (Všestary)
22. 7. Galerie moderního umění II (sochy V. Preclíka, Regiocentrum Nový pivovar)*
24. 7. Hasičský záchranný sbor
29. 7. Lesní den s Městskými lesy HK (novohradecké lesy)
31. 7. Letecká záchranná služba (FN HK)*
5. 8. „Jedeme do Afriky“ (Knihovna města Hradec Králové, U velryby
7. 8. Dětská železnice (Náměstí 5. května)
12. 8. Naučná stezka Šimkovy sady s výkladem biologa
14. 8. Informační centrum ČEZ Obnovitelné zdroje a elektrárna Hučák
19. 8. Hvězdárna a planetárium*
21. 8. Rodinný zábavný park Tongo
26. 8. Prohlídka psího útulku a dřevěné hradiště (u Lesního hřbitova)
28. 8. Přírodovědné centrum (ZŠ Bezručova)

Každou středu, 9.30–11.30 hod. Keramika (K) ebo výtvarná dílna (VD) pro dospělé a děti od 5 let. Je třeba se přihlásit nejdéle v pondělí před lekcí.

■ **Výtvarničení na hradě X.**
16. 7. Kočky a koťata K
23. 7. Plstění (obal na mobil atp.) VD
30. 7. Glazování + volná tvorba K
6. 8. Batika vázaná i sypaná VD
13. 8. Miska „květ“ se sklem K
20. 8. Korálkové šperky VD
27. 8. Glazování + volná tvorba K

KMC Sedmikráska, Zieglerova 230, 500 03 Hradec Králové 3, e-mail: sedmikraskahk@volny.cz, www.sedmikraskahk.cz

Kuks

■ **Hudební léto Kuks 2014**
19. 7. Vilém Veverka, hoboj, Barbara Maria Willi, cembalo, světová premiéra skladby Ivana Kurze.
2. 8. Pavel Steidl, kytara
16. 8. závěrečný koncert festivalu Collegium Marianum, novodobá premiéra skladby Václava Vodičky.
Z důvodu rekonstrukce hospitalu proběhne letošní ročník v kostele Povýšení sv. Kříže v nedaleké obci Choustníkovo Hradiště. Začátek vždy v 18 hodin.

ČM Fatima, Koclířov

■ Během prázdnin nabízíme **rekreační turnusy pro rodiny, děti, mládež a seniory.** Můžete se kdykoliv informovat a připojit, velká ubytovací i stravovací kapacita umožňuje rozhodnutí na poslední chvíli.
■ **V sobotu 12. 7.** v 18 hod. **večerní vigilie Fatimy** s požehnáním a oblečením hnědých škapulířů, **v neděli 13. 7.** v 9 hod. mše sv. na úmysly „džbánu milosti“, zásvětný průvod a požehnání restaurované sochy Panny Marie, Te Deum a zakončení Fatimského dne.
■ Hlavním hostem **první mariánské soboty 2. 8.** bude papežský prelát Mons. Karel Simandl z nunciatury v Berlíně. Mše sv. v 10.30 a v 17 hod., program.
■ **Farní pouť ke cti sv. Filomény 9.–11. 8.** V sobotu 9. 8. mše sv. v 10.30 s oblékáním hnědého škapulíře neděle 10. 8. mše sv. v 9 hod., průvod obcí s dechovkou a poutní sochou sv. Filomény s relikvií, poutní mše sv. v 11 a 15 hod. V pondělí 11. 8. (svátek sv. Filomény) zakončení poutního tridua, mše sv. v 18 hod.
■ **Fatimská vigilie** se bude konat v **úterý 12. 8.** v 18 hod. a Fatimský den středa 13. 8. v 9 hod.
■ **Pouť do Medžugorje** se uskuteční **21.–27. 9.** a letecká **pouť do Fatimy 20.–24. 10.**
Kontakt: Světový apoštolát Fatimy v ČR, Českomoravská Fatima, Koclířov 195, 569 11 Koclířov u Svitav, Mobil recepce: 731 646 800, e-mail: recepce@cm-fatima.cz; www.cm-fatima.cz

Pohled

■ **26. a 27. 7. Svatoanenská pouť, kaple sv. Anny**
26. 7. mše svaté 9 a 10.30 hod., 27. 7. mše svaté v 7.30, 9 a 10.30 hod., mši svatou v 10.30 celebruje želivský opat Jaroslav Jáchym Šimek, OPraem.

Dřízna u Přepych

■ **17. 8. ve 14.30 mše svatá** celebruje P. Zdeněk Novák. Před mší sv. modlitba svatého růžence a možnost přistoupit ke svátosti smíření. Po mši sv. mariánská pobožnost. Soukromě i pobožnost křížové cesty.

Opočno

■ **2. a 3. 8. Slavnost Porciunkule** v kostele Narození Páně, mše sv. 2. 8. v 18 hod., 3. 8. v 7.30, 9, 10.30 hod. slavnostní mši svatou celebruje biskup Jan Vokál.

Jilemnice – Na Kozinci

■ **27. 7.** v 15 hod. poutní mše svatá v kapli sv. Anny.

Jablonné v Podještědí

■ **19. 7. Letní pouť rodin a nemocných ke sv. Zdislavě – bazilika minor sv. Vavřince a sv. Zdislavy**
10.00 příležitost ke svátosti smíření.
10.30 registrace a příprava seniorů a nemocných k přijetí svátosti nemocných.
11.00 slavnostní přivítání královéhradeckého biskupa Mons. Jana Vokála, poutní mše svatá ke cti sv. Zdislavy za rodiny a nemocné. Při mši sv. udělí otec biskup Jan Vokál svátost nemocných. Pro děti je připraven program.
13.00 návštěva katakomb baziliky a společná modlitba u hrobu sv. Zdislavy, Te Deum a svátostné požehnání na zakončení hlavního poutního programu.
14.00 odjezd na hrad Lemberk. Modlitební poutní cesta ke Zdislavině studánce. Pobožnost k našim národním patronům.
16.00 zakončení a odjezdy autobusů
Poutní centrum vypravuje autobusy s nástupními místy: Moravská Třebová, Koclířov, Svitavy, Litomyšl, Vysoké Mýto, Holice, Hradec Králové, Jičín (popř. Jaroměř, Dvůr Králové, Nová Paka, Turnov).
Info: 731 646 800 (recepce), e-mail: poutnik@bihk.cz

Heřmanův Městec

■ **Hudební léto**
kostel sv. Bartoloměje, začátek vždy v 17 hodin.
20. 7. „Proměny“ – Aleš Bárta, varhany a České saxofonové kvarteto.
3. 8. „Mládí par excellence“ – Koncert účastníků Mezinárodních smyčcových kurzů prof. Milana Vítka.
17. 8. Slavnostní závěrečný koncert k „Roku české hudby“. Komorní filharmonie Pardubice.

Chotěborky

■ **20. Hudební léto Chotěborky 2014**
19. 7. Mše sv., P. Zdeněk Novák. Vzpomínka na výročí narození a úmrtí Bedřicha Smetany (1824–1884) zpěv árií a duet z jeho oper. Koncert se koná na faře.
9. 8. Mše sv., P. Anselm Pavel Kříž, O. Praem. Sedláčkovo kvarteto. Koncert se koná v kostele.
16. 8. Mše sv., P. ThLic. Grzegorz Puszkiewicz. Spring duo. Koncert se koná na faře.
30. 8. Mše sv., P. Pavel Boukal. Cantores cantant smíšený pěvecký sbor ZUŠ Fr. Kmocha v Kolíně. Koncert se koná v kostele.
Před každým koncertem se koná v 17 hod. Mše sv. Koncerty začínají v 18 hod. Po programu jsou všichni srdečně zváni k besedě a malému občerstvení v 1. poschodí farní budovy. Změna programu vyhrazena.

Chlumek–Luže

■ **Chlumecké poutě – Luže**
chrám P. Marie Pomocné
17. 8. II. chlumecká pouť „Okurková“ (Nanebevzetí); mše sv. v 8 hod. P. Josef Hubálek, 9.30 hod. P. Josef Stuchlý SJ, 11 hod. P. Petr Havlíček SJ. Sv. požehnání ve 14.30.
14. 9. III. chlumecká pouť „Švestková“ (Narození), mše sv. v 8 hod. P. Josef Hubálek, 9.30 hod. P. Petr Piťha, 11 hod. P. Mgr. Václav Jiráček SDB. Sv. požehnání ve 14.30.
28. 9. Svatováclavská pouť, mše sv. v 9.30 hod. P. Mgr. Jan Linhart.
Aktuální informace na webu: www.chlumek.net

Bystré u Poličky

■ **neděle 20. 7. Karmelská pouť**
Mše sv. v 7, 9 a 11 hod. Příležitost ke svátosti smíření od 6.30 do 11.30 hod. Ve 14.30 požehnání. V sobotu 19. 7. koncert ve 20 hod. Ve 21.30 mariánská pobožnost a světelný průvod.

Kutná Hora

■ **26.–27. 7. Oslava svátku sv. Jakuba**
26. 7. 19.30 koncert k poctě sv. Jakuba, 27. 7. 9 hod. poutní Mše svatá v kostele sv. Jakuba, hl. celebrant Jan Uhlíř, 10.30–12 Občerstvení pod lípou, 14 hod. divadlo Studna: Princ Jaromil a Animace na chůdách, 15.30 Křesťan ve světě velkého filmu, beseda s Jiřím Strachem, 17.30 nešpory v kostele sv. Jakuba, po celý den v sále arciděkanství výstava Od sutany k obleku: přehlídka liturgické módy, více informací: khfarnost.cz

Černilov

■ **31. 8. – XV. farní den**, 11 hod. mše svatá v kostele Nalezení sv. Štěpána, od 13 hod. ve farní stodole program pro děti, od 15.30 hod. vystoupení kapely LIBRABAND-A. Občerstvení zajištěno po celý den.

Slatiňany

■ **Modlitby za kněžská a řeholní povolání** se konají každou 2. sobotu v klášterní kapli, Nádražní ul. č. 153, asi 200 m od nádraží. Termíny: 12. 7., 9. 8., 13. 9., 11. 10., 8. 11., 13. 12. Program: 9.30 modlitba sv. růžence; 10.00 mše sv.; 10.45 adorace; 11.15 občerstvení; 11.45 křížová cesta; 20.00 noční adorace.

Hoješín

■ **Noční adorace:** 4. 7., 1. 8., 5. 9., 3. 10., 7. 11., 5. 12. Program: 19.00 mše svatá, výstav NSO – hodina společné adorace, pokračuje noční adorace.
Kontakt: Školské sestry sv. Františka Hoješín, S. Terezie, tel. 469 676 181, 723 180 121.
■ **24.–30. 8. Duchovní cvičení** pro kněze a zasvěcené osoby. Téma: S evangeliem sv. Matouše, vede P. Vojtěch Suchý SJ. Přihlášky do 18. 8.: hojesin.osf@seznam.cz nebo tel. 469 676 181, 723 180 121.

Albeřice, Dům Setkání YMCA

■ **16.–23. 8. Hudební tábor rodin**
Program – dopoledne společné muzicírování, odpoledne výlety, sport, odpočinek, večer posezení u ohně, povídání, muzicírování, volno. Součástí je i duchovní program. Vedou zkušeni lektoři a hudebníci.
■ **19.–21. 9. a 26.–28. 9. Expedice „Krakonoš“**
Dobrodružný a hravý víkend pro otce s dětmi, podbarvený zážitky objevitelů krkonošské přírody. Atmosféra společenství křesťanských otců s dětmi přirozeným způsobem posiluje víru účastníků i vztah dětí k tátům. Doporučený věk dětí 6–11 let.
Info a přihlášky i na jiné akce: www.setkani.org, M. Vyleťal, ymca@setkani.org, tel. 731 625 615.

Číhošť

■ **Smírné pobožnosti** v Číhošti: 12. 7., 9. 8., 13. 9., 11. 10., 8. 11., 13. 12. Program: 8.45 svatý růženec – rozjímavý, 9.30 mše svatá, 10.15 výstav NSO – soukromá adorace, 12.00 společná adorace. Příležitost ke Svátosti smíření v době Svatého růžence a v době Soukromé adorace. Vlaková stanice Leština u Světlé n. Sázavou (vzdálená 6 km) na trati Kolín – Havlíčkův Brod. Informace: http://www.farnostcihost.cz.

Zlaté Hory

■ **25.–30. 8. Duchovní cvičení pro dívky od 18 do 30 let na Maria-Hilf v Jeseníkách**
„Nepřišel jsem povolat spravedlivé, ale hříšníky.“ Marek 2,17. Přednášející: P. Bernard Slaboch, OPraem. Pořádají sestry boromejky. Příjezd v pondělí 25. srpna mezi 14.–16. hod., odjezd: v sobotu 30. srpna po obědě. S sebou: Bibli, breviář, (kdo má), spacák, přezůvky, hodinky, boty do hor, teplé oblečení... Cena: dobrovolná. Kontaktní osoba: S. M. Vincenta Kořínková, tel: 723 477 525, www.hledampovolani.cz, www. boromejky.cz. Přihlášku posílejte na adresu: vincenta@boromejky.cz.

24. ročník AKADEMICKÝCH TÝDNŮ v termínu 25. 7. – 2. 8. 2014, PAVLÁTOVA LOUKA u Nového Města nad Metují

	7:30	8:00–8:30	9:00	9:00–9:30	9:30–10:30	10:45–11:30	11:45–12:15	13:00–13:45	14:00	15:00–16:00	16:15–16:30	16:45–17:00	17:00–18:15	19:30	20:00–21:00	21:30–22:00
PÁ 25.7.	24. AKADEMICKÉ TÝDNY NOVÉ MĚSTO NAD METUJÍ							(0) Zahájení, vzpomínka na P. Knittla a p. Kováčovou, zahajovací mše svatá		Prof. PhDr. Jan SOKOL, PhD., CSc. Zázraky a svoboda		Mgr. Lenka ZLÁMALOVÁ Co dusí EU (energetika, bankovní unie, …)	V		Tempus fugit vernisáž výstavy o broumovských kostelích (0)	
SO 26.7.		P. Pavol SANDÁNUS			RNDr. František MIKLOŠKO Slovenská společnost a církev – 25 let polistopadového vývoje					Prof. RNDr. Vladimír KRÁL, DrSc Co rozhoduje o kvalitě života		Prof. RNDr. Julius LUKEŠ, CSc. Čeho jsme produktem?			Ing. Jiří TYMEL varhanní koncert (v děkanském kostele)	
NE 27.7.		P. Mgr. Jan LINHART			Žijeme v nádherné době					MUDr. Iva WEILGUNY Ztracena v bývalých Sudetech		RNDr. Jiří GRYGAR, CSc. Od Tunguského meteoritu k Čeljabinsku aneb Země pod údery meteoritické artilerie	E	PhDr. Aleš OPEKAR, CSc. Fenomén K. Kryl		
PO 28.7.		P. Josef ČUNEK, SJ		Mgr. Vojtěch VLČEK Ostrava za ostnatými dráty	P. Josef ČUNEK, SJ Jezuité a jejich podnikání – 200 let od obnovení řádu			O		Doc. PhDr. Jaroslav MED, CSc. Jaroslav Durych		Dan DRÁPAL Proč se partnerským vztahům nedaří	Č	Poslední vrchol (film)		Po 22:00 noční klid.
ÚT 29.7.		P. Ladislav HERYÁN, SDB	SNÍDANĚ	O vnitřní svobodě	Prof. PhDr. Pavel KALINA, CSc. Řím – věčné město			B		PhDr. Jan HÁBL, Ph.D. „Zčásti jinotajně, zčásti zjevně“ – o kráse a kouzlu Komenského Labyrintu		PhDr. Tomáš SEDLÁČEK Jobovy rány	E	(0) táborák		
ST 30.7.		P. Jan BYSTRÝ		Jiří FUCHS Soudobá ideologie Západu v pohledu filosofie	RNDr. Alexandr VONDRA Česká společnost a politika po r. 1989			Ě		MUDr. Roman JOCH Krátké 20. století a jeho klíčové momenty: 1914, 1939, 1964, 1989		Mgr. Jan ŠPILAR Věrni zůstaneme sobě v každé době…	Ř	Dagmar SMRŽOVÁ Sexuální výchova v Čechách (film)		
ČT 31.7.		P. Mgr. Karel SATORIA		Vnitřní struktura křesťanské modlitby	Mgr. Ing. Štefan ŠROBÁR, CSc. Motivy náboženského násilí			D		Mgr. Matyáš ZRNO 15 let od bombardování Jugoslávie – Kosovo – Krym		BILBO COMPAGNIE Smrt komedie (divadlo)			DIVADLO NA TAHU Václav Havel – Audience (divadlo)	
PÁ 1.8.		P. Václav VACEK		Ekumenický kulatý stůl 25 let svobody (0) (společnost, křesťané, církve)	MUDr. Jitka KRAUSOVÁ „Žité bludy“ současnosti a psychické zdraví					Prof. RNDr. Jan ZRZAVÝ, CSc. Příběhy scházení a rozcházení: o evolučním původu moderního člověka			E		BRATŘI EBENOVÉ koncert	
SO 2.8.		P. Dr. Vojtěch ELIÁŠ		Péče o chudé – nové, nebo staré téma?			P. Mgr. Marek Orko VÁCHA, Ph.D. Tři zprávy o stvoření v knize Genesis									

VYSTOUPENÍ JSOU NAHRÁVÁNA
ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

v4

Podporují: Město Nové Město nad Metují, Městský klub N.M.n.M., Královéhradecký kraj, Kulturní a sportovní nadace města Náchoda, Kamat s.r.o., Hronovský s.r.o., QUATRO Language School, Atelier Duplex, Tiskárna Smola, MUDr. Ladislav Bortlík, MUDr. Iva Weilguny
Spolupracují: ČKA, Biskupství královéhradecké, CSI ČR
Mediální partneři: Český rozhlas Hradec Králové, Radio Proglas, TV Noe, Katolický týdeník

AKADEMICKÉ TÝDNY
kancelar@akademicketydny.info
Tel. 777 194 770, 777 194 760
www.akademicketydny.info

LEGENDA
- Mše svatá (vstup zdarma)
- Přestávka
- Výdej stravy
- (0) Vstup zdarma

7–8 / 2014

CHARITNÍ LISTY

ZPRAVODAJ DIECÉZNÍ KATOLICKÉ CHARITY HRADEC KRÁLOVÉ

„Můj dárce mi pomohl, a tak i já chci udělat něco pro druhé“

Díky projektu Adopce na dálku® mohou děti z indické Karnataky chodit do školy a mají šanci na lepší život. Dárci z České republiky i ze zahraničí finančně podporují jejich vzdělávání. Diecézní charita Hradec Králové tento projekt realizuje už téměř 15 let. Za tuto dobu pomohli naši dárci více než pěti tisícům školáků z chudých indických rodin. Jaké jsou jejich osudy, plány do budoucna a jak projekt Adopce na dálku® ovlivnil jejich život, se můžete dočíst v následujícím příběhu 18leté dívky Jennies.

Jmenuji se Jennis Renita, pocházím z vesničky Harobele ve venkovské oblasti Bangalore a v současné době studuji na Dharwadské univerzitě zemědělství.

Doma je nás pět. V dětství jsem bývala bystrá, bezstarostná a šťastná copatá holka. Bydleli jsme s rodiči v obyčejném domku s doškovou střechou, postaveném z bláta a cihel. Do školy to bylo pěkně daleko, přesto jsme všichni tři sourozenci chtěli studovat, abychom se pak v životě měli líp.

Často jsme měli finanční problémy, protože můj otec byl chudý rolník. Celá rodina byla závislá na tom, kolik táta vydělá na živobytí i na naše vzdělání. Tenkrát se rodiče rozhodli, že mě pošlou studovat na internátní školu. Ve druhém ročníku jsem byla přijata do internátu Panny Marie. Ve škole mi to šlo, měla jsem velmi dobré známky a patřila jsem mezi nejlepší žáky ve třídě.

V budoucnu jsem chtěla být státním úředníkem, abych mohla do naší společnosti přinést potřebné změny. V páté třídě jsem byla zařazena do dětského vzdělávacího programu ASHA (pozn. red.: ASHA je název projektu Adopce na dálku® v indické arcidiecézi Bangalore a v českém překladu znamená NADĚJE). Sestry v internátní škole tak rozhodly na základě prošetření situace naší rodiny a mých studijních výsledků. Po zapojení do sponzorského programu a získání finanční podpory jsem mohla chodit do školy s výukou angličtiny. Předtím jsem se učila jen v našem místním jazyce Kannada.

V internátě jsem pobývala od druhé do dvanácté třídy a školu jsem absolvovala s vyznamenáním. Po závěrečných zkouškách jsem nastoupila na Dharwadskou zemědělskou univerzitu, kde studuji obor venkovské zemědělství. Mým cílem je stát se úředníkem v oblasti výživy.

● Jennis Renita jako školačka a dnes. Foto: archiv DCH HK

Dětský vzdělávací projekt mi dal především spoustu sebedůvěry pokračovat ve studiu a poskytl mi vše potřebné – učebnice, uniformu a školné. Koordinátoři projektu pro nás uspořádali také řadu letních táborů, kde nás nadchli i pro mimoškolní volnočasové aktivity a motivovali k lepšímu způsobu života. Na vánočních setkáních jsme všichni dostali dárky.

Rozmanité programy, které nabízí dětský vzdělávací projekt, mi změnily život. Zlepšily se i životní podmínky naší rodiny. Moje starší sestra nezávisle pracuje. Já mohu v klidu pokračovat ve studiu s pomocí dětského sponzorského programu. Jinak bych vůbec neměla šanci dosáhnout vyšší vzdělání.

Jsem velmi vděčná svému milovanému dárci, který projevil soucit s mou situací. „Můj dárce mi pomohl, dal mi vše, a tak i já chci udělat něco pro druhé“, to je teď moje motto. Jsem hrdá na to, že jsem dítě podporované v projektu ASHA. Za veškeré své úspěchy vděčím svému dárci, týmu Diecézní charity Hradec Králové v České republice, Most. Rev. Dr. Bernardu Morasovi, prezidentovi programu ASHA, jeho řediteli a zaměstnancům. Všichni si zaslouží mou poklonu a vřelé díky. Ať vám všem Bůh žehná.

Děkuji vám!

Jennis Renita

Překlad a red. úprava: J. Karasová. Více informací o projektu Adopce na dálku® najdete na www.hk.caritas.cz/adopce.

AKTUALITY

Charitní domov pro matky s dětmi oslavil dvacáté narozeniny

Havlíčkův Brod: Charitní domov pro matky s dětmi při Oblastní charitě Havlíčkův Brod oslavil 28. května 20. výročí. Celý den byl otevřený veřejnosti, návštěvníci mohli zhlédnout videoprezentaci a získat informace o zařízení. Odpolední program začal blokem písniček a říkanek v podání maminek a dětí z Charitního domova a Mateřského centra Zvoneček. Sešli se zde ti, kteří stáli u zrodu domova před 20 lety, ti, kteří tvoří jeho současnost, i ti, kteří poskytují finance a zázemí pro jeho fungování.

Radní Kraje Vysočina Mgr. et Bc. Petr Krčál popřál Charitnímu domovu minimálně dalších 20 let. MUDr. Magdalena Chvílová Weberová zavzpomínala na vznik myšlenky domova a její realizaci. Ing. Petr Kletečka, první ředitel tehdejší Farní charity Havlíčkův Brod, řekl: *„Byla to práce těžká, ale měla velký smysl a velmi mě bavila. Nyní je zde vidět mnohem větší profesionalita. Je to pro maminky perfektní prostředí, kde mohou získat pevnou půdu pod nohama.“* O své vzpomínky se podělil také Bc. Jiří Vondráček, který Ing. Kletečku ve vedení Charity vystřídal. O smyslu a kráse mateřství pohovořil Mons. Josef Suchár, prezident Diecézní charity HK. Starosta města Mgr. Jan Tecl poděkoval za práci, kterou Charitní domov vykonává. Následovala mše svatá a koncert skupiny Výbuch. V květnu proběhla také výstava fotografií a příběhů ze života maminek s dětmi z azylového domu v Krajské knihovně v Havlíčkově Brodě.

„Domovem prošlo za 20 let jeho existence 310 maminek a 531 dětí. Jedná se o domov rodinného typu, proto klademe důraz na individuální přístup ke klientům,“ uvedla jeho vedoucí Mgr. Marie Švadlenová. Od roku 2010 je projekt financován z Evropského sociálního fondu prostřednictvím Operačního programu Lidské zdroje a zaměstnanost a ze státního rozpočtu ČR (do roku 2015). Charitní domov děkuje všem dárcům za příspěvky k oslavám výročí. Více také na www.hb.charita.cz.

Hana Fikarová (red. kráceno)

● Oslavy 20. výročí Charitního domova pro matky s dětmi v Havlíčkově Brodě. Foto: archiv Oblastní charity Havlíčkův Brod.

● Tandemovou tříkolku pro lidi se zdravotním postižením vyzkoušel i poslanec za KDU-ČSL Mgr. Jiří Junek. Speciální pomůcky nabízí k zapůjčení Oblastní charita Ústí nad Orlicí. Foto: OCH Ústí n. Orl.

Vozítka pro handicapované k zapůjčení

Ústí n. Orl./Letohrad: Oblastní charita Ústí nad Orlicí nabízí k zapůjčení několik speciálních vozítek, která usnadňují handicapovaným občanům pohyb – elektrický skútr, tandemové kolo, tandemovou tříkolku, kolo s rampou pro invalidní vozík a odlehčené invalidní vozíky, které získala díky partnerství v projektu MAS „Orlické hory pro všechny“. Tyto pomůcky propagoval také poslanec za KDU-ČSL Mgr. Jiří Junek, když se 4. 6. vydal se svým asistentem na speciální tandemové tříkolce orlickoústeckým krajem. Vozítka je možné si zapůjčit v sídle Oblastní charity v Letohradě, tel. 731 598 830, pujcovna.let@orlicko.cz. Informace na www.uo.charita.cz.

Iva Marková

Děti z Jakub klubu vydávají vlastní kuchařku

Přelouč: V úterý 24. června děti z Nízkoprahového zařízení pro děti a mládež Jakub klub Přelouč vydaly vlastní kuchařskou knížku. Kroužek vaření probíhal celý školní rok 2013/2014 pod vedením paní Aleny Kožené, která působí v zařízení jako dobrovolnice. Sama ráda vaří a peče, tak se ujala vedení vaření s dětmi.

V Jakub klubu jsou tři počítače s připojením k internetu, takže děti měly možnost si recepty samy vyhledávat. Ve spolupráci s pracovníky klubu sestavovaly děti rozpočet na nákup a v jejich doprovodu nakupovaly potřebné suroviny. Při nákupu si i ověřovaly správnost svého rozpočtu. Vaření probíhalo ve školní kuchyňce, kterou nám pronajala ZŠ na Masarykově náměstí.

„Nejoblíbenější část byla samozřejmě společné stolování a konzumace hotového jídla. Často se stalo, že děti si recept vzaly domů, aby doma toto jídlo taky připravily,“ sděluje Šárka Pleskotová, která v klubu pracuje přes rok. *„Celý rok jsme si s dětmi recepty odkládaly na vydání kuchařky a všichni jsou zvědaví na výsledek. Příští rok plánujeme v této aktivitě pokračovat,“* dodává Pleskotová.

„Nápad s vydáním vlastní kuchařky spolu s dětmi v klubu jsme převzali z německé charity ve Würzburgu. Jejich kuchařka je rozmanitější co do druhů národnostních jídel, protože u nich jsou děti více než 10 národností. Těší mě, že děti spolu s paní Alenou zvládly i náročnější jídla a u stolování byly pokaždé se svým výsledkem hodně spokojeni. V klubu se vaření rozšířilo o přípravu různých jednoduchých pomazánek, které si děti připravují spolu s pracovnicemi. Stává se, že některé děti nemají zaplacené ve škole obědy a toto jídlo je pro ně během odpoledne jediné. Nákup surovin na vaření hradíme z výtěžku Tříkrálové sbírky,“ doplňuje ředitelka Zdenka Kumstýřová.

Charita Přelouč

● Děti z přeloučského Jakub klubu se učí vařit a vydávají vlastní kuchařku. Foto: archiv Charity Přelouč

Pomáháme rodinám, kterým do života vstoupila vážná nemoc

Jičín: Zaměstnanci Oblastní charity Jičín se rozhodli nad rámec svých pracovních povinností pomáhat rodinám, kterým vstoupila do života vážná nemoc, zdravotní znevýhodnění, ocitli se v tísni nebo je zasáhla živelná pohroma. První „vlaštovka“ se objevila na konci roku 2012, kdy mezi sebou vybrali 1600 korun a věnovali je Vanesce, holčičce s nemocí motýlích křídel, na speciální rukavičky. Myšlenka pomáhat se stále rozvíjí. Vloni zahájila Oblastní charita Jičín veřejnou sbírku a organizuje také sběr víček od PET lahví. Veřejná sbírka má získat nejen finanční, ale také materiální pomoc pro rodiny, které to potřebují. Více na také na www.charitajicinpomaha.cz.

Po prvotní pomoci Vanesce – holčičce s nemocí motýlích křídel následovala podpora Kubíka – chlapce s rakovinou ledvin a v současné době je naše podpora poskytována Juditce – dívce s dětskou mozkovou obrnou, hlubokou mentální retardací a epilepsií. Nezletilá Judita žije sama se svou maminkou asi 15 km od Jičína. Těžká zdravotní znevýhodnění mají za následek, že je trvale upoutána na lůžko a není schopna samostatného pohybu. Maminka je na péči o Juditku sama a veškerý svůj čas věnuje dceři. Příběh rodiny a jak jí můžete pomoci je podrobně popsán na www.jicin.charita.cz.

Bc. Pavlína Divoká (red. kráceno)

Charitní pouť v Neratově

sobota 16. 8. od 10 hodin
Neratov u Bartošovic v Orl. horách

Srpnová diecézní pouť **k výročí 350 let založení královéhradecké diecéze** proběhne v rámci tradičních Neratovských poutních slavností. Pořádají Diecézní charita Hradec Králové, Sdružení Neratov, o. s. Pons 21, Římskokatolická farnost Neratov a regionální Charity.

10:00 Slavnostní mše svatá, ocenění charitních zaměstnanců a dobrovolníků – celebruje diecézní biskup J. E. Mons. Jan Vokál s indickými biskupy Most. Rev. Dr. Bernardem Morasem a Most. Rev. Dr. Derekem Fernandesem, s Mons. Josefem Suchárem a kněžími královéhradecké diecéze (poutní kostel Nanebevzetí Panny Marie)
14:00 Běh naděje (prezence od 12:30, start u školy)
15:00 Adopce na dálku® – beseda s indickými biskupy (poutní kostel)
16:00 Vystoupení Nízkoprahového klubu dětí a mládeže Kutná Hora (u školy)
17:00 Divadlo „Don Bosco v 21. století“ (poutní kostel)
18:00 Sbor z hor – koncert (u školy)
20:00 Koncert Filharmonie HK (poutní kostel)

Doprovodný program po celý den: jarmark výrobků chráněných dílen a řemeslníků; výrobky klientů charitních zařízení a „charitní“ med; ukázky zdravotních pomůcek; prezentace projektu Adopce na dálku® (kaple na hřbitově); výstava k 20. výročí charity v diecézi (poutní kostel); oslík a workshopy pro děti (u školy); občerstvení, poutní koláče (u školy); adorační místo a místo pro přijetí svátosti smíření. Těšíme se na Vás! Více na **www.hk.caritas.cz** a **www.neratov.cz**. Změna programu vyhrazena.

13. Svatoanenské slavnosti aneb Slavnosti bez bariér

areál Domova sv. Josefa v Žirči
sobota 19. 7. od 10 hod.

Záštitu nad tradiční beneficí převzal MVDr. Pavel Bělobrádek, místopředseda vlády a předseda KDU-ČSL.

10:00 Mše svatá s doprovodem barokního souboru, slouží Mons. Mgr. Josef Socha (kostel sv. Anny)
11:30 Vystoupení harmonikáře Rudy Petráše (park)
12:00 Komentovaná prohlídka bylinkové zahrady (Bylinková zahrada)
12:30 Historický výklad o kostele sv. Anny (kostel)
12:45 13:15, 14:00 Tanec se psem, A. Smolíková (park)
13:00 a 14:15 Ochutnávka bylinných sirupů z vlastní bylinkové zahrady (Bylinková zahrada)
13:00 Klapeto, písně žižkovských Pepíků (park)
13:30 Škola šermu, skupina REGO z Vrchlabí (park)
14:30 Loutkové představení pro děti (nádvoří)
15:00 D. Jakubec, finger style kytara (kostel sv. Anny)
15:30 Vystoupení kouzelníka pro děti (nádvoří)
16:00 Blue Effect, rocková kapela (park)
17:00 Žalozpěv, akustická hudba (kostel sv. Anny)
17:30 Phobos, královédvorská country kapela (park)
18:00 V. Uhlíř, varhany, zvonkohra (kostel sv. Anny)
19:00 Bohadlo Band (park)

Doprovodný program: Trh lidových řemesel a chráněných dílen, pro děti skákací hrad a jízda na ponících, výtvarné dílny Bosorka, malování na obličej, příjezd historických vozidel (10–14 hod.), Den otevřených dveří v Domově sv. Josefa, cukrárna, kafírna, vinotéka, bohaté občerstvení zajištěno! Akci finančně podpoří Město Dvůr Králové nad Labem a Královéhradecký kraj. Výtěžek je určen na provoz a rozvoj Domova sv. Josefa pro nemocné RS, střediska Oblastní charity Červený Kostelec, zejména na bezbariérový přístup klientů do parku a bylinkové zahrady. Více na **www.domovsvatehojosefa.cz**.

Deváté kolo soutěže „Šikovné ruce pro hospic 2014 aneb lidé lidem“

Oblastní charita Červený Kostelec srdečně zve šikovné děti a dospělé k účasti do soutěže, jejíž výtěžek podpoří péči v Hospici Anežky České. Soutěžíme o **nejnápaditější vlastnoruční výrobek z kategorie oděvy a oděvní doplňky, umělecká díla, bytové doplňky, dětské výrobky a ostatní**. Výrobek do soutěže, prosím, pošlete opatřen štítkem se jménem, kategorií a kontaktem (adresa, e-mail, tel.). Balíček s označením názvu soutěže můžete předávat **do pondělí 24. 9. 2014** osobně nebo poštou na adresu: Oblastní charita Červený Kostelec, Manž. Burdychových 245, 549 41 Červený Kostelec. Těšíme se na vaše výrobky a předem děkujeme! Více na **www.ochck.cz**.

■ NAPSALI NÁM...

Čas pro neobyčejné zážitky představuje i charitní služby

Všechny čtyři budovy, ve kterých působí služby Oblastní charity Polička, se v sobotu 9. června připojily k 15. ročníku večerního putování Poličkou nazvaného Čas pro neobyčejné zážitky.

V hlavní budově, kde sídlí AC dílny a Denní stacionář, byla instalována tvorba osob s mentálním postižením, videosmyčka z charitních akcí a ochutnávka cukroví z charitní kuchyně. Svoji činnost představila i dceřiná charitní společnost Otachar, s. r. o., zaměstnávající osoby s mentálním postižením a duševním onemocněním.

V budově Charitní ošetřovatelské služby vyrostl na zahradě improvizovaný domek se zdravotními pomůckami z půjčovny. V něm sestřičky z domácí péče na „p. Koníčkovi“ demonstrovaly průběh ošetřovatelské praxe v domácnosti. O dramatickou zápletku se starala tajemná sestra Depista, která rušila ošetřovatelky i diváky. Úlek návštěvníků dokázala zhojit skvělá „polívečka pro bezdomovce“, podávaná v Nízkoprahovém denním centru.

Kdo zavítal do Kajetánky Otevřených dveří, zhlédl výstavu „Jsem jako Ty“. Zajímavé obrazy malovali lidé trpící duševním onemocněním. Hraný videozáznam ukázal, jak odlišně mohou vnímat svět nemocní schizofrenií.

Čtvrtým zastavením byl obchod Fimfárum. Zde byl připomínán původ myšlenky jeho vzniku, smysl a vývoj.

Nápad otevřít jednou za rok veškerá městská kulturní zařízení a přizvat další poličské organizace, aby učinily totéž, vzešel z místního muzea. Všem zapojeným je ponechána velká svoboda a tedy i příležitost představit svoji činnost. Poličská Charita toho využila vrchovatě.

Štěpánka Dvořáková (red. kráceno)

● Čas pro neobyčejné zážitky – sestry Charitní ošetřovatelské služby v akci. Foto: archiv Oblastní charity Polička

dopis mladým

V DIECÉZNÍM ROCE POVOLÁNÍ

ČERVEN

Milí mladí přátelé,

víte, proč nejsme na žádné důležité rozhodování sami? Po Ježíšově Nanebevstoupení jsme dostali Ducha Svatého. A právě v Něm mezi námi Bůh dál zůstává a působí. Svět tedy neopustil, nenechal nás, abychom znovu bloudili v hříchu, je tady a stále nás doprovází svou přítomností a nabídkou odpuštění, stále nás oživuje a posvěcuje.

Ducha Svatého však nemají všichni. Ježíš výslovně říká, že ho Otec dá jen tomu, kdo ho přijme.

Ti z Vás, kteří si nejsou ještě jisti, kterým směrem se v životě vydat, by se tedy měli otevřít právě Duchu Svatému. Církev k tomu má konkrétní svátost, Biřmování. Někdy na ni trochu zapomínáme a nesprávně ji upozaďujeme. Tato pečeť Ducha Svatého, nesmazatelná proměna duše, je ve skutečnosti tím, co potřebujeme, abychom šli v životě správným směrem. Na její přijetí není nikdy pozdě. Přál bych si proto, abyste k ní přistoupili nejen Vy v mladém věku, ale zvali k ní třeba i svoje rodiče či prarodiče, pokud tuto svátost dosud nepřijali.

Když Ježíš vysílá své učedníky do světa, ujišťuje je, že nejsou sami a že jim dá poznat pravdu. Klade jim na srdce, že se nemusejí bát, zda budou mluvit moudře a nacházet správná slova, tedy zda jejich služba bude dokonalá podle lidských měřítek. Mají přijmout Ducha Svatého a vydat se směrem, kterým právě On vane. Ty z Vás, kteří stále hledají odpověď na otázku, kam je Pán volá, proto vybízím, aby se denně v modlitbě obraceli k Duchu Svatému a jemu se svěřovali. Směr, který udává, totiž spolehlivě vede k Otci.

Všem Vám vyprošuji, abyste Ducha Božího přijali, doopravdy Ho milovali a nechali se jím provázet.

Váš biskup

Slavnost Těla a krve Páně v Hradci Králové

● Obětní průvod

● Bohoslužba oběti

● Po skončení Mše svaté vyšel eucharistický průvod ke třem oltářům na náměstí

● Nechyběly ani družičky...

● ... ani hudba

● Poslední z oltářů stál ve vchodu do kostela Panny Marie

Foto: Luděk Bárta